

Núi Lâm
Thị
Thiền Tông

Lưu trọn vẹn
Chơn tâm
Lắng nghe
Quan sát rõ

Đạt Di
Pháp
Lắng tâm

Viên Đức Sơn

LỜI NGỎ

Từ lâu nhóm Phật tử Đà Nẵng chúng tôi đã có tâm nguyện xuất bản một tập thơ của Thầy Viên Minh mà chưa đủ thuận duyên. Nhân hôm Thầy về Đà Nẵng có tặng chúng tôi tập thi kệ CỨ ĐỂ MÂY BAY do sư cô Pháp Hỷ sưu tập và ấn hành nội bộ thì tâm nguyện trên lại trở về hiện thực.

Được sự cho phép của Thầy và sự nhiệt tình hỗ trợ của sư Tánh Thuận, cô Pháp Hỷ, chị Thùy Chung, Chơn Phúc, Huyền Hậu, Phong Linh, Minh Nguyên, Minh Nhiên, Tuệ Phương, Thi Hiền, Ý Thảo, Mallika v.v. cùng các anh chị em Công ty Cổ phần in và Dịch vụ Đà Nẵng, việc xin cấp giấy phép xuất bản và in ấn đã được tiến hành thuận lợi.

Ngoài 40 bài sẵn có trong tập thơ **Tĩnh Lặng** xuất bản tại Pháp đã lâu, chúng tôi còn chọn thêm một số bài mang tính thơ hơn là kệ trong tập **Cứ để mây bay** cho thêm phần phong phú (phần kệ chúng tôi sẽ xuất bản sau). Và suýt nữa thì chúng tôi đã bỏ sót bài Gọi tên Huyền Không của Thầy, một bài thơ có tính thi ca với nhiều âm điệu, màu sắc hòa lẫn những cảm xúc sâu lắng đã đi vào lòng mọi Phật tử ngưỡng mộ chùa **Huyền Không Lăng Cô** – một thời vang bóng. Chúng tôi ai nấy đều tự phổ nhạc rồi hát khe khẽ hoặc ngâm nga theo cảm xúc của mình:

Huyền Không Huyền Không

Gọi tên lần đầu

Chùa tranh nho nhỏ

Đồi mây cỏ hoang

.....

Huyền Không Huyền Không

Gọi lần cuối cùng

Vang từ vô thi

Vọng đến vô chung...

Chùa Huyền Không Lăng Cô tuy đơn sơ mộc mạc nhưng thân thiết như từng hơi thở hòa cùng mỗi giọt máu qua tim. Đó chính là tình huynh đệ giữa Thầy với các sư thúc...như một bức tranh hòa quyện những gam màu cực kỳ giản dị mà lại rất mực đậm đà đã trở thành ấn tượng sâu sắc luôn sống mãi trong lòng những ai đã từng một lần viếng thăm am thiền giữa chốn mây sương này...Thế mà rồi có một ngày Thầy đã phải:

Gởi lại Huyền Không biển trời lồng lộng

Gởi lại hiên chùa bóng dáng thiền sư

Gởi lại am tranh kinh chiều đồng vọng

Giã biệt lên đường gót mộng phiêu du!

Để rồi:

Thiền thất của thầy

Chờ tặng cho mây

Thân thầy vô trụ

Rày đó mai đây...

Bài thơ trên đây như một lời tiên tri chính xác...và đúng là Thầy đã rày đây mai đó – hầu như đi khắp Đông Tây – để chia sẻ cùng những ai hữu duyên với tinh thần thiền “tùy duyên thuận pháp, vô ngã vị tha” hồn nhiên, trong sáng ngay trong cuộc sống thật giản dị bình thường:

Nói làm thường thận trọng

Luôn trọn vẹn chú tâm

Lắng nghe quan sát rõ

Đến đi pháp lặng thầm.

Thơ thầy nhẹ nhàng, trong sáng, giản dị mà uyên thâm như **Thiên đề nguyệt** là bài thơ mà chúng tôi vô cùng yêu thích:

Viễn viễn phong đầu phi

Vong xứ điểu vô quy

Hốt phùng thiên để nguyệt

Quy hà, quy hà vi?

Con chim cô đơn bay giữa bầu trời giông bão như loài chim Hải Âu đã tìm thấy nẻo về ngay nơi tận cùng viễn xứ...và chợt ngộ ra rằng:

Nhiên! Khứ lai hề

Thiên thu giả mộng!

Vâng! Tất cả pháp duyên sinh đều là như huyễn mà cũng như chân! Nên chúng tôi vẫn mong các bạn đón nhận tập thơ này với những nụ cười thật hồn nhiên, dung dị như chính những vần thơ rất hiền hòa và **Tĩnh lặng** của Thầy.

Trân trọng!

Đà Nẵng, giữa mùa An cư 2018

Hựu Huyền và nhóm Phật tử Đà Nẵng

CẢ M Ề

Tương tâm thi thủy thanh trần sai

Chuyển hải triều âm tĩnh mộng hồn.

HT. Thích Quảng Thạc

Chuyển tiếng hải triều lòng tĩnh mộng

Đem thơ tịnh thủy rửa bụi trần.

Viên Minh dịch.

Hạnh nguyện

Sư chèo thuyền đi đâu?

Ta chèo ra biển cả

Đâu không là biển cả

Sao phải nhọc công chèo?

A ha!

Đâu không là biển cả

Ngại chi ta chẳng chèo..

Phù vân

Ra đi khắp bốn phương trời

Tìm ai mỗi gót muôn đời còn xa

Ta về gặp lại tình ta

Dấu chân viễn mộng chỉ là phù vân.

Thơ trên cát

Viết bài thơ trên cát

Cơn sóng vỗ xóa đi

Vô tình đâu nhớ được

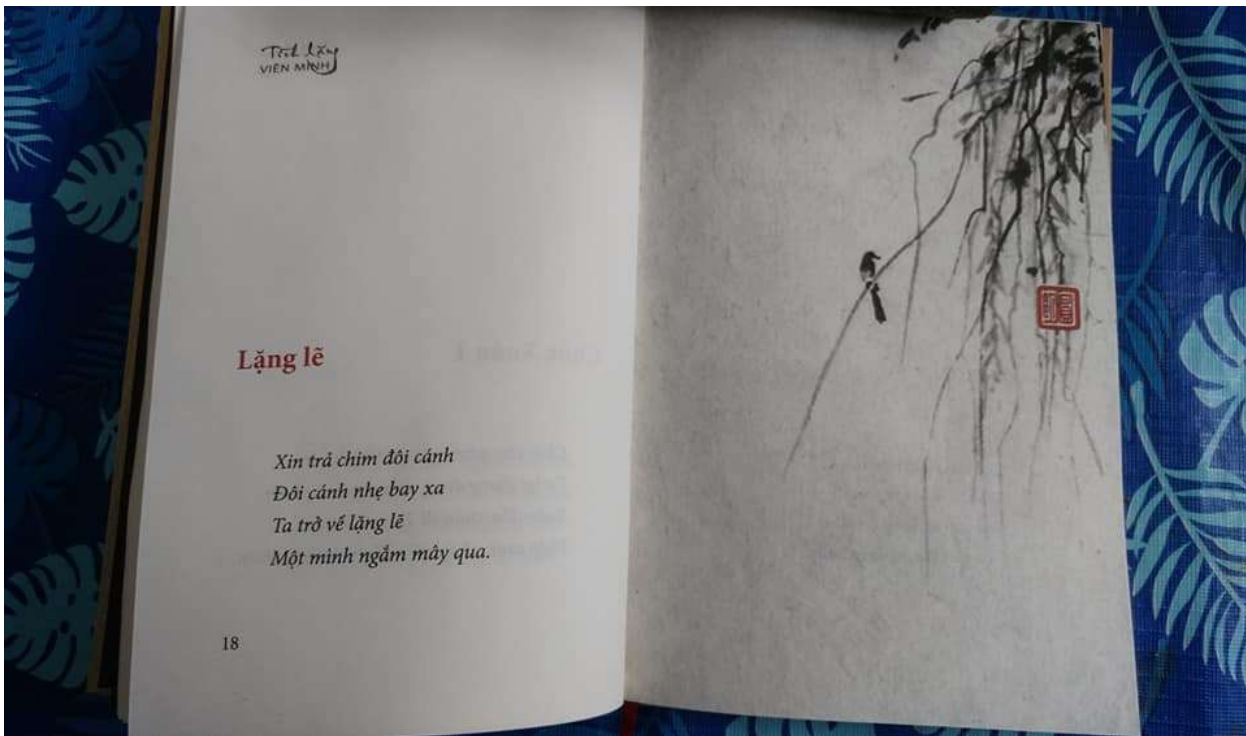
Mình viết bài thơ gì.

Đúng ngộ

Ta không biết đâu suối nguồn An Lạc
Sáng sớm ra vườn bón đậu trồng dưa
Ta không biết đâu bến bờ Diệu Giác
Đúng ngộ về chùa cất cốc ăn trưa.

Chúc Xuân 1

Chúc cho năm mới thật bình yên
Tự tại thong dong chẳng muộn phiền
Xuân đến xuân đi Tâm tịch tịnh
Pháp sanh pháp diệt Tánh thường nhiên.

Lặng lẽ

Xin trả chim đôi cánh
Đôi cánh nhẹ bay xa
Ta trở về lặng lẽ
Một mình ngắm mây qua.

G i ọt m ư a

Giọt mưa nào trên đá
Cho rêu mọc càng xanh
Giọt nào nghiêng bờ lá
Giọt nào thoáng long lanh.

N g ủ q u ê n

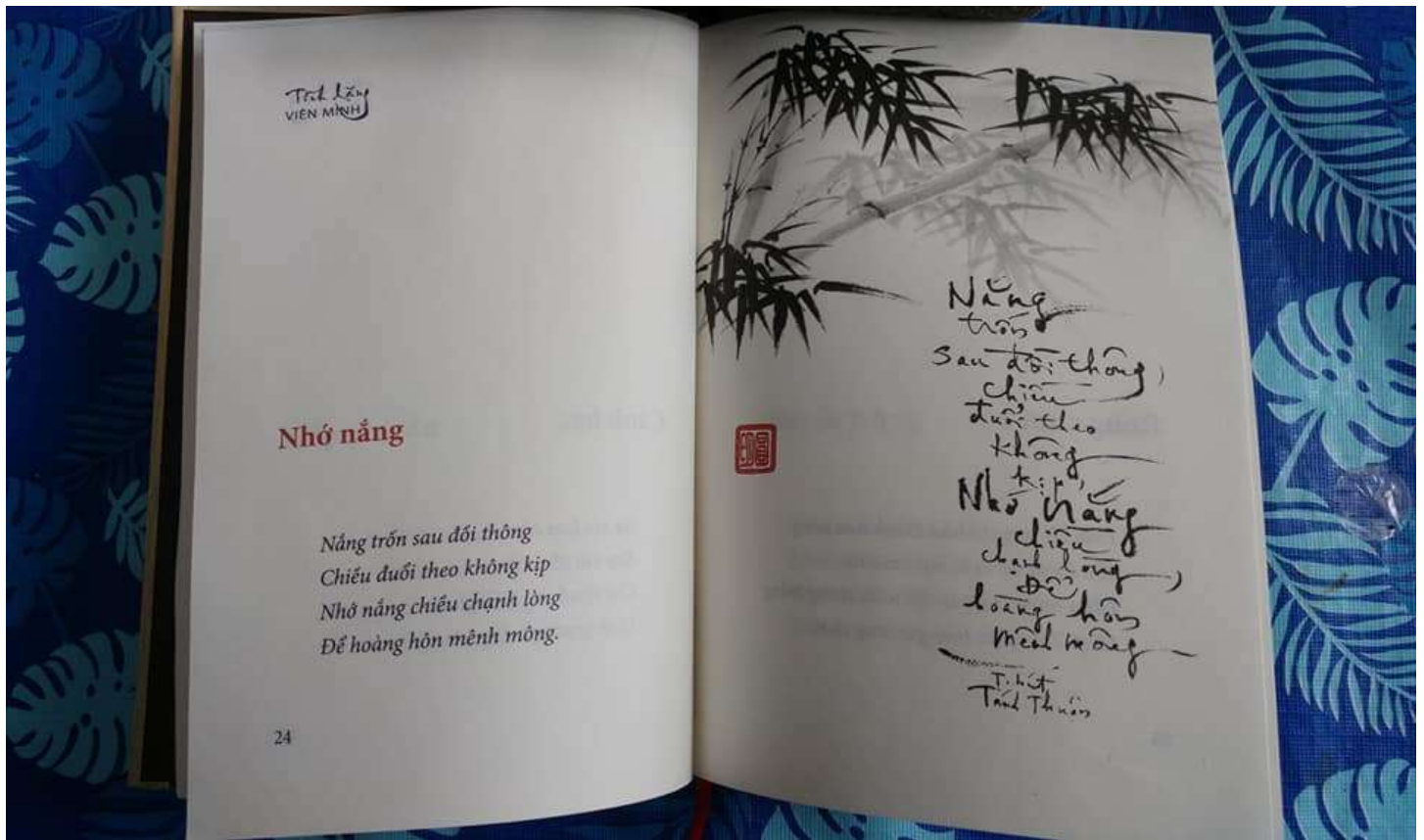
Ngủ quên bên bờ suối
Mặt nước chảy về đâu
Sớm mai nắng qua đầu
Chim kêu choàng tỉnh dậy.

K i ếp p h ù d u

Ta vốn từ thiên thu
Đứng bên bờ giác ngộ
Nhưng yêu đời bể khổ
Ta chọn kiếp phù du.

C á n h h ạ c

Ta xin làm cánh hạc
Bay vút tận trời cao
Chở nguồn vi diệu pháp
Về thấp sáng trăng sao.

Nhớ nắng

Nắng trốn sau đồi thông
Chiều đuổi theo không kịp
Nhớ nắng chiều chạnh lòng
Để hoàng hôn mênh mông.

24

Nắng
trốn
Sau đồi thông
Chiều
đuổi theo
không
kịp
Nhớ nắng
chiều
chạnh lòng
Để
hoàng hôn
mênh mông
Trần Lăng
Viên Minh

Nhớ nắng

Nắng trốn sau đồi thông
Chiều đuổi theo không kịp
Nhớ nắng chiều chạnh lòng
Để hoàng hôn mênh mông

Rong chơi 1

Đón Hè sang ta hóa thành hoa nắng
Khi Đông về ta là hạt mưa rơi
Giữa mùa Xuân ta dệt màn sương trắng
Chợt Thu về ta theo gió rong chơi

Thuyền trăng

Thuyền ai quên bến đậu
Lênh đênh một mình trôi
Có chử ai không rứa?
Không, chỉ ánh trăng thôi.

Cứ để mây bay

Kìa mây giăng trên núi
A! Xuống cho thầy hay
Ơ! Mà thầy đang ngủ
Thôi cứ để mây bay...

Mẹ

Mẹ ơi, con thưa nhé!
Con muốn mãi muôn đời
Là đứa con nhỏ bé
Vội vĩnh mẹ « mẹ ơi! »

Chúc Xuân 2

Chúc Xuân : năm mới được an khang
Vạn sự hanh thông hưởng phúc nhàn
Vui Đạo đẹp Đời luôn tự tại
Minh Tâm kiến Tánh mãi bình an.

Nhớ hoàng hôn

Nhớ Huyền Không đạo và thơ
Nhớ dòng suối nhỏ bên bờ mây xanh
Nhớ con chim hót trên cành
Nhớ hoàng hôn đã mấy lần hoàng hôn.

Mới tinh khôi

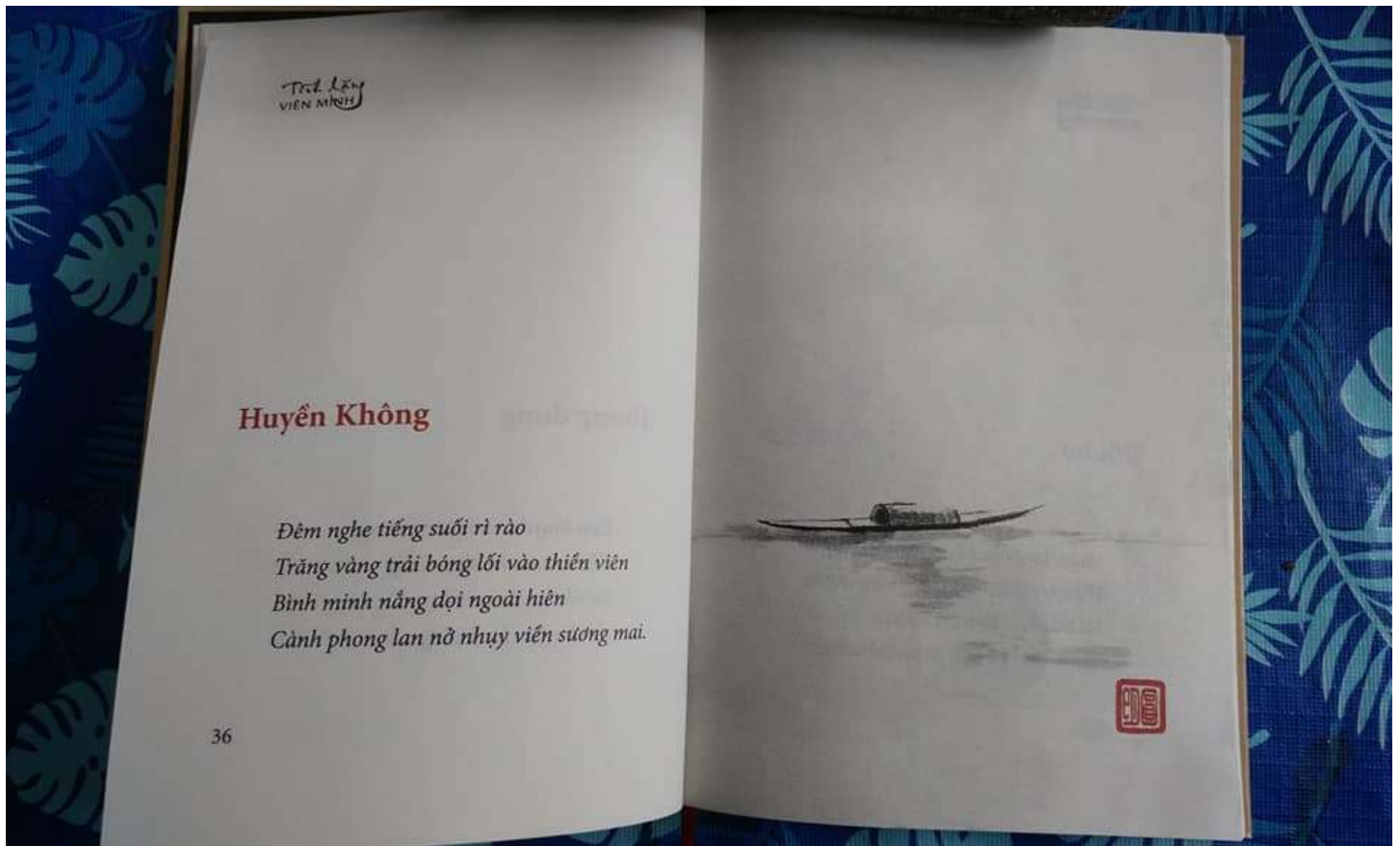
Gà con đã nở rồi
A! Chào bé của tôi!
Khu vườn này cho bé
Một ngày mới tinh khôi.

Ơ kìa!

Gió lay bụi trúc vàng
Bên thềm hoa nắng vỡ
Ơ kìa! Giàn phong lan
Một cành hoa mới nở!

Thong dong

Con thuyền nhỏ thong dong
Khua mái nhẹ theo dòng
Sư võ thuyền ca hát
Âm ba vọng hư không.

TRẦN LÂN
VIÊN MINH

Huyền Không

Đêm nghe tiếng suối rì rào
Trăng vàng trải bóng lối vào thiền viên
Bình minh nắng dọi ngoài hiên
Cành phong lan nở nhụy viền sương mai.

36

Huyền Không

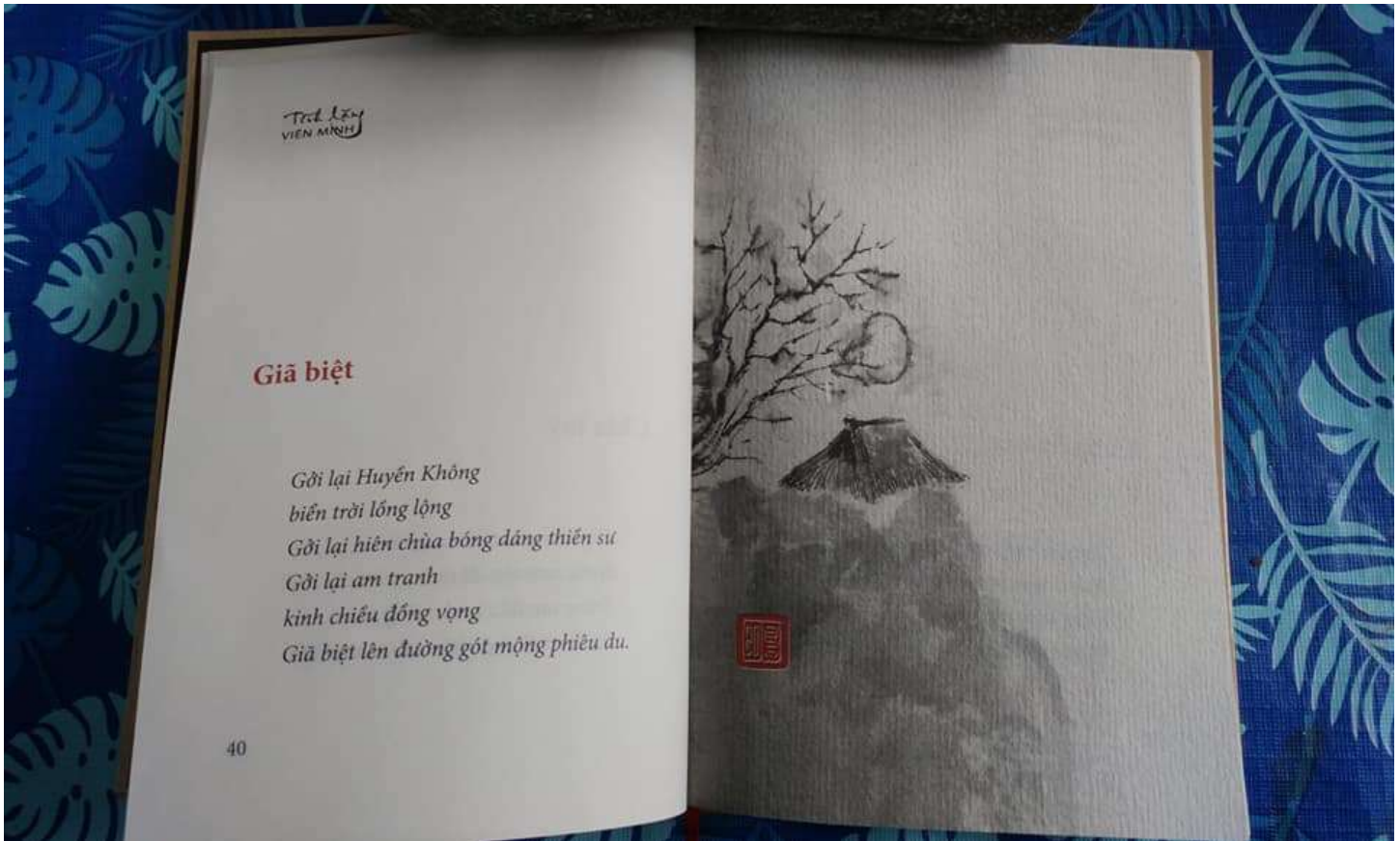
Đêm nghe tiếng suối rì rào
Trăng vàng trải bóng lối vào thiền viên
Bình minh nắng dọi vào hiên
Cành phong lan nở nhụy viền sương mai.

Đôi bờ

Nhân duyên quả báo trùng trùng
Trả vay vay trả quả từng theo duyên
Mê thì khổ não triền miên
Ngộ ra mới biết ưu phiền bởi đâu...

Chia tay

Chia tay xin tiễn nụ cười
Nước non còn đó tình người còn đây
Trăng sao dấu cách trùng mây
Bờ kia tĩnh mặc bến này như nhiên.

Giã biệt

Gởi lại Huyền Không
biển trời lồng lộng
Gởi lại hiên chùa bóng dáng thiền sư
Gởi lại am tranh
kính chiếu đồng vọng
Giã biệt lên đường gót mộng phiêu du.

40

Giã biệt

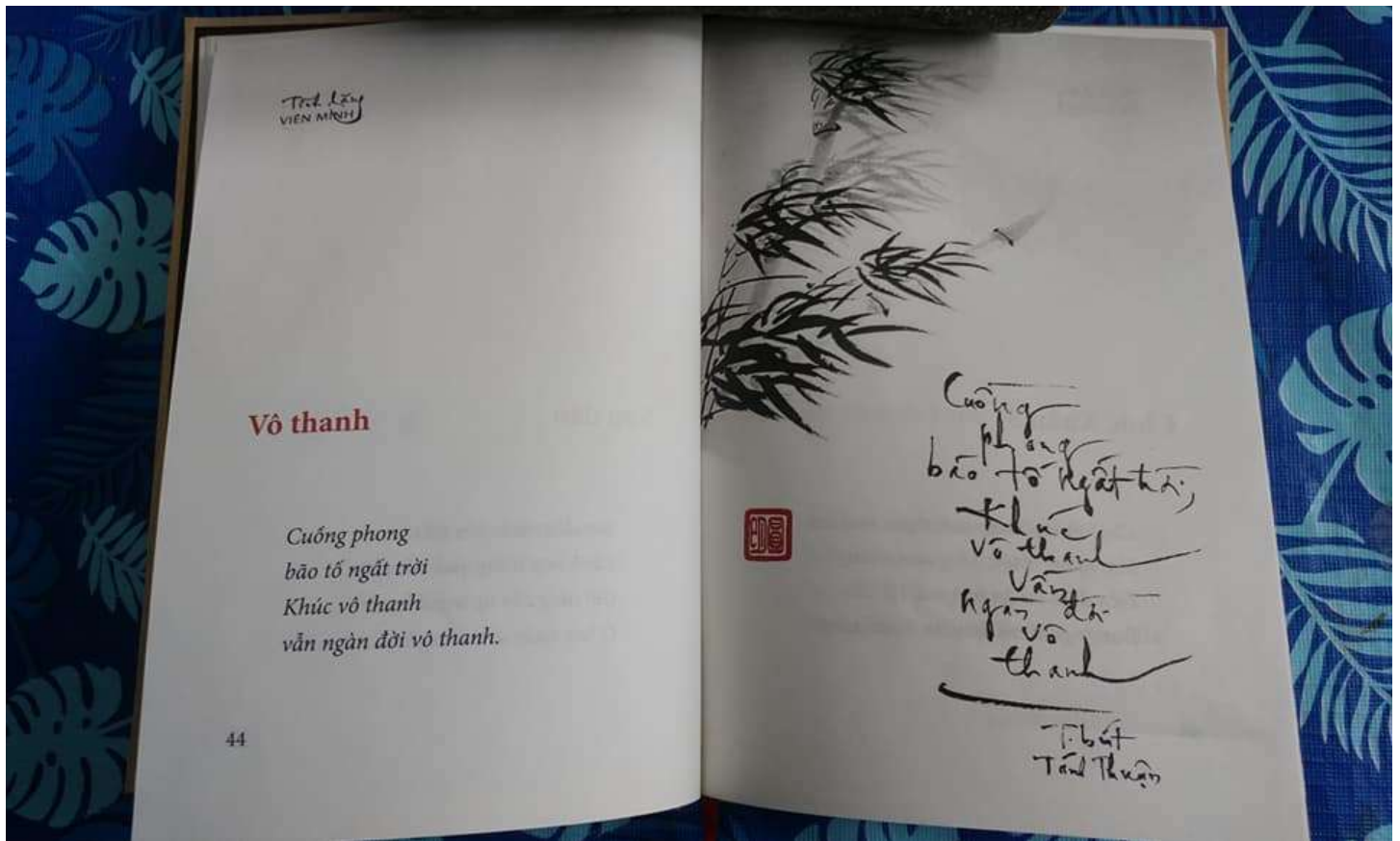
Gởi lại Huyền Không biển trời lồng lộng
Gởi lại hiên chùa bóng dáng thiền sư
Gởi lại am tranh kính chiếu đồng vọng
Giã biệt lên đường gót mộng phiêu du.

Cúng dường

Nguyên trọn kiếp mây sương
Hóa làm hương cúng dường
Hằng hà sa cát bụi
Vô biên cõi diệu thường.

Sơn đào

Sơn đào trước sân nở rộ
Cành hoa trắng quá bất ngờ
Gió rừng còn nghe giá lạnh
Ô hay xuân đến bao giờ!

Vô thanh

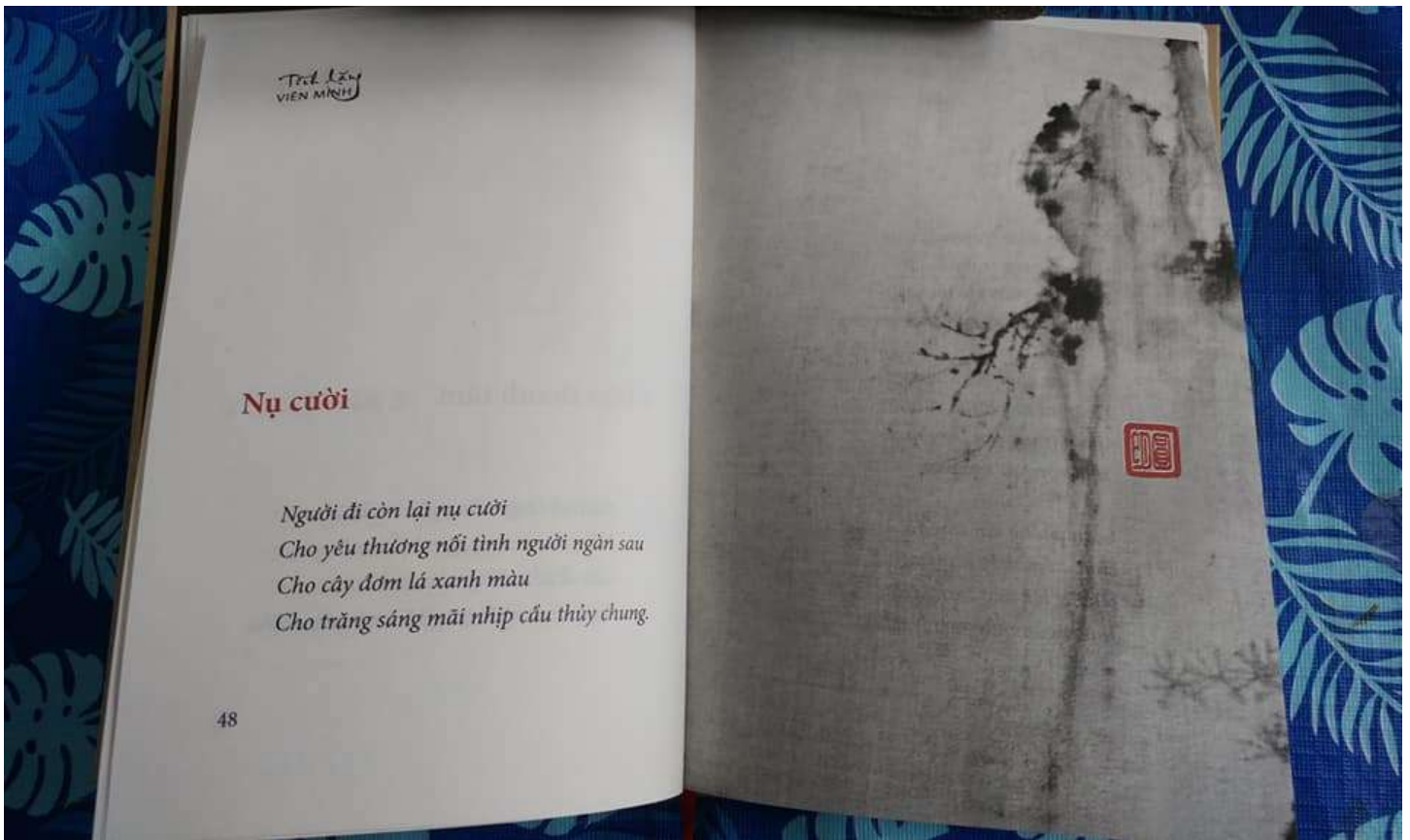
Cuồng phong bão tố ngắt trời
Khúc vô thanh vẫn ngàn đời vô thanh.

Chúc Xuân 3

Chúc mừng xuân mới thắm mai lan
Mọi sự an nhiên, sống nhẹ nhàng
Trên dưới thuận hòa vui Tết đến
Trong ngoài êm ấm đón Xuân sang.

Vườn thanh tâm

Đá tĩnh lặng nằm nghe suối chảy
Đất cần cù ươm ngọn cỏ xanh
Cầu đi liễu đứng rủ màn
Thảo đình ngồi tụng lời kinh sớm chiều.

Trần Lân
VIÊN MỸ

Nụ cười

Người đi còn lại nụ cười
Cho yêu thương nỗi tình người ngàn sau
Cho cây đơm lá xanh màu
Cho trăng sáng mãi nhịp cầu thủy chung.

48

Nụ cười

Người đi còn lại nụ cười
Cho yêu thương nỗi tình người ngàn sau
Cho cây đơm lá xanh màu
Cho trăng sáng mãi nhịp cầu thủy chung.

Tình thâm

Về thăm lại Huyền Không
Ta nghe rộn trong lòng
Qua đèo mây gió quyện
Đong đưa hạt nắng hồng

Nẻo lên đồi am vắng
Chân ta nhẹ bước mau
Chùa trong yên lặng quá
Thôi vòng ra ngã sau

Giàn phong lan còn đó
Hoa điểm mấy nụ vàng
Hương len vào trong gió
Theo ngàn mây mênh mang

A đây rồi trà thất
Lối đi tay vượn cong
Cỏ hoa thơm bờ đá
Trông lên núi chập chồng

Vườn sau cây xanh mướt
Giàn đậu trái thật xinh
Bên mấy cành hoa mướp
Nắng chiều nhẹ lung linh

Có bóng ai thấp thoáng
Chen tiếng nói vọng vào
A, chào huynh, chào đệ
Bỏ cuộc xuống đã nào!

Huynh vào trong chút đã
Đệ cất mấy chùm khoai
Rẫy mình năm ni khá
Nên có sẵn khoai khoai

Đêm đông trăng vẫn sáng
Ngồi nghe đệ ngâm thơ
Bỗng đâu quên ngày tháng
Thời gian qua như mơ

Rồi một chiều mưa gió
Ta từ giã Huyền Không

Tình thâm chưa nói hết
Nghĩa nặng vẫn bên lòng.

T a o n g ô

Bên bờ suối vô vi
Trăng lên chờ ta đó
Ngàn xưa từ ngàn xưa
Chưa một lần trăng lặn

Ta đi vào viễn xứ
Trăng đưa lối ta về
Trùng khơi muôn bến mộng
Nên ta vẫn còn mê

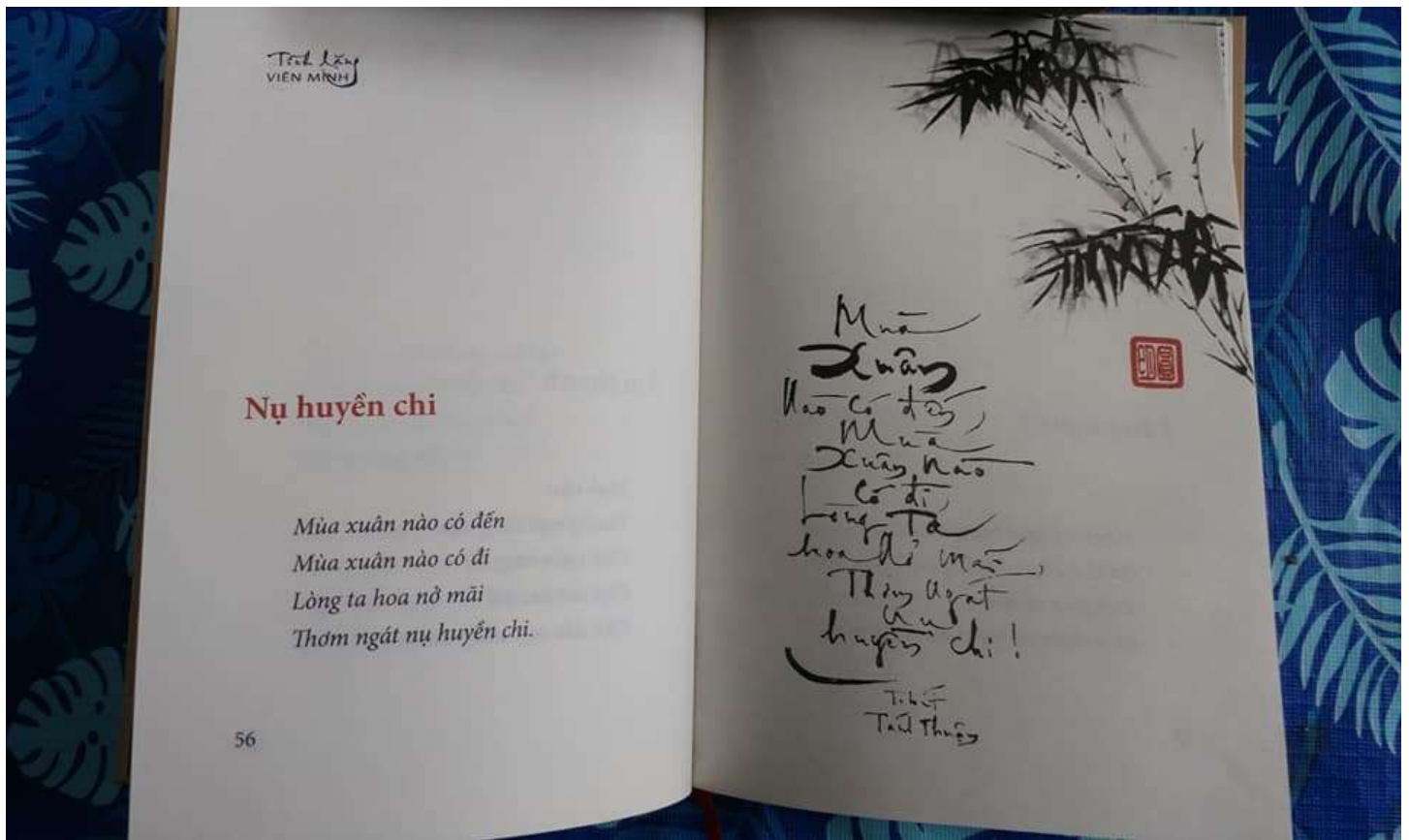
Trăng Huyền Không mở hội
Hương lan ngát bên đồi
Mây ngàn phương về hội
Giờ tao ngộ đến rồi

Quê hương vẫn là đây
Trăng vẫn mảnh trăng này
Ngàn sau ngàn sau nữa
Lồng lộng giữa trời mây.

Â m t h a n h

Hình như thoảng một tiếng đàn
Chợt ngân vang đó chợt tan bao giờ
Chợt đâu một tiếng chơ vơ!

Nụ huyền chi

Mùa xuân nào có đến
Mùa xuân nào có đi
Lòng ta hoa nở mãi
Thơm ngát nụ huyền chi.

56

Mùa
Xuân
Nào có đến,
Mùa
Xuân nào
Có đi
Lòng ta
hoa nở mãi
Thơm ngát
nụ
huyền chi!
T.H.T
Tết Thìn

Nụ huyền chi

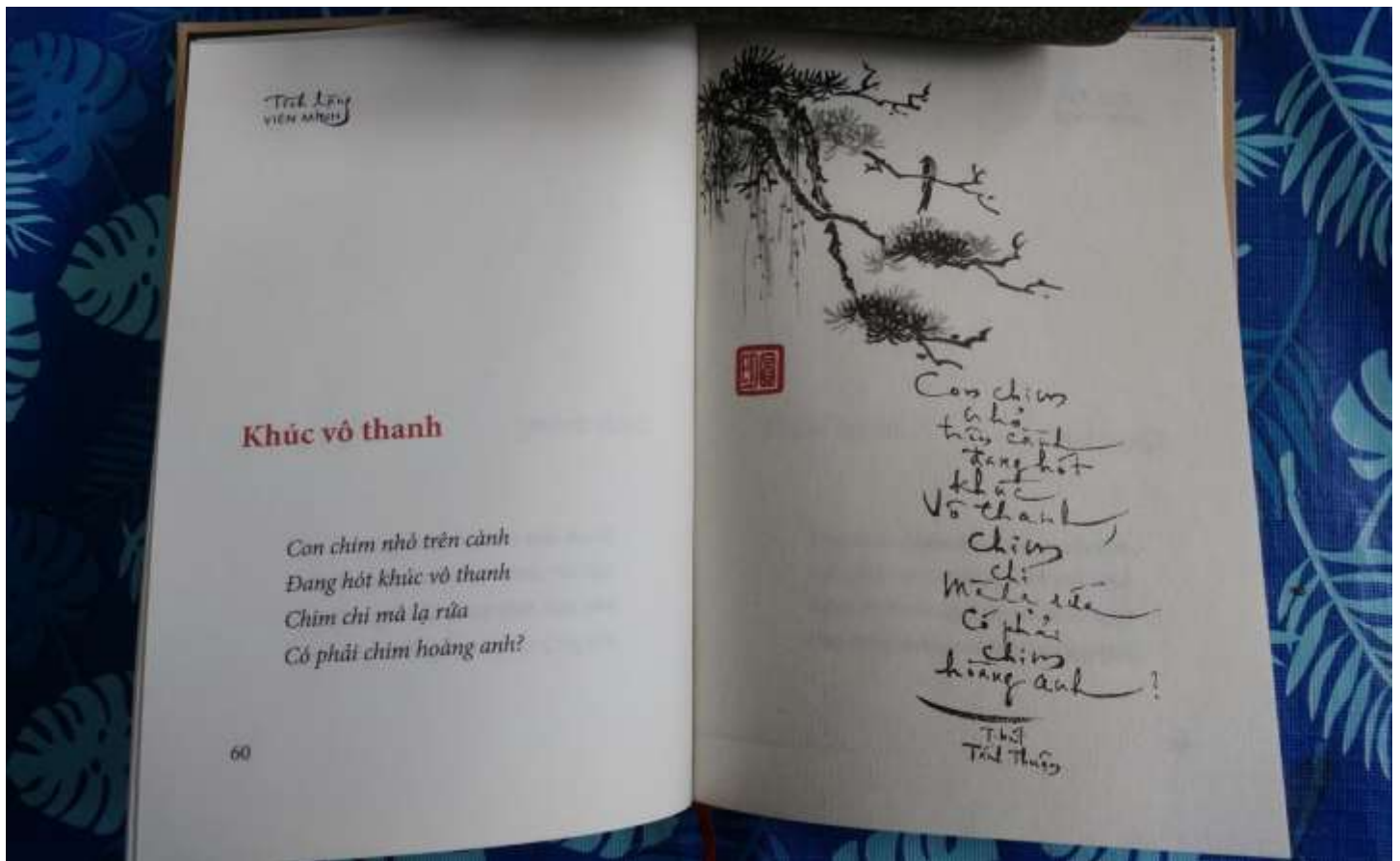
Mùa xuân nào có đến
Mùa xuân nào có đi
Lòng ta hoa nở mãi
Thơm ngát nụ huyền chi.

Lắng nghe 1

Hãy lắng nghe bước chân
Bước chân qua thời gian
Thời gian vô sở trụ
Chân bước hễ thênh thang.

Tĩnh mộng

Ba cõi lầm mê tâm tịch tịnh
Một đời sanh tử tánh thường như
Sớm mai thấy nụ hoa hồng nở
Nhẹ gót trần sa mộng tỉnh rồi.

Khúc vô thanh

Con chim nhỏ trên cành
Đang hát khúc vô thanh
Chim chi mà lạ rứa
Có phải chim hoàng anh?

Long lanh

Một chùm râu xanh xanh
Nằm yên bên góc đá
Chừ xuân hay là hạ
Sương điểm giọt long lanh.

Dặm trình

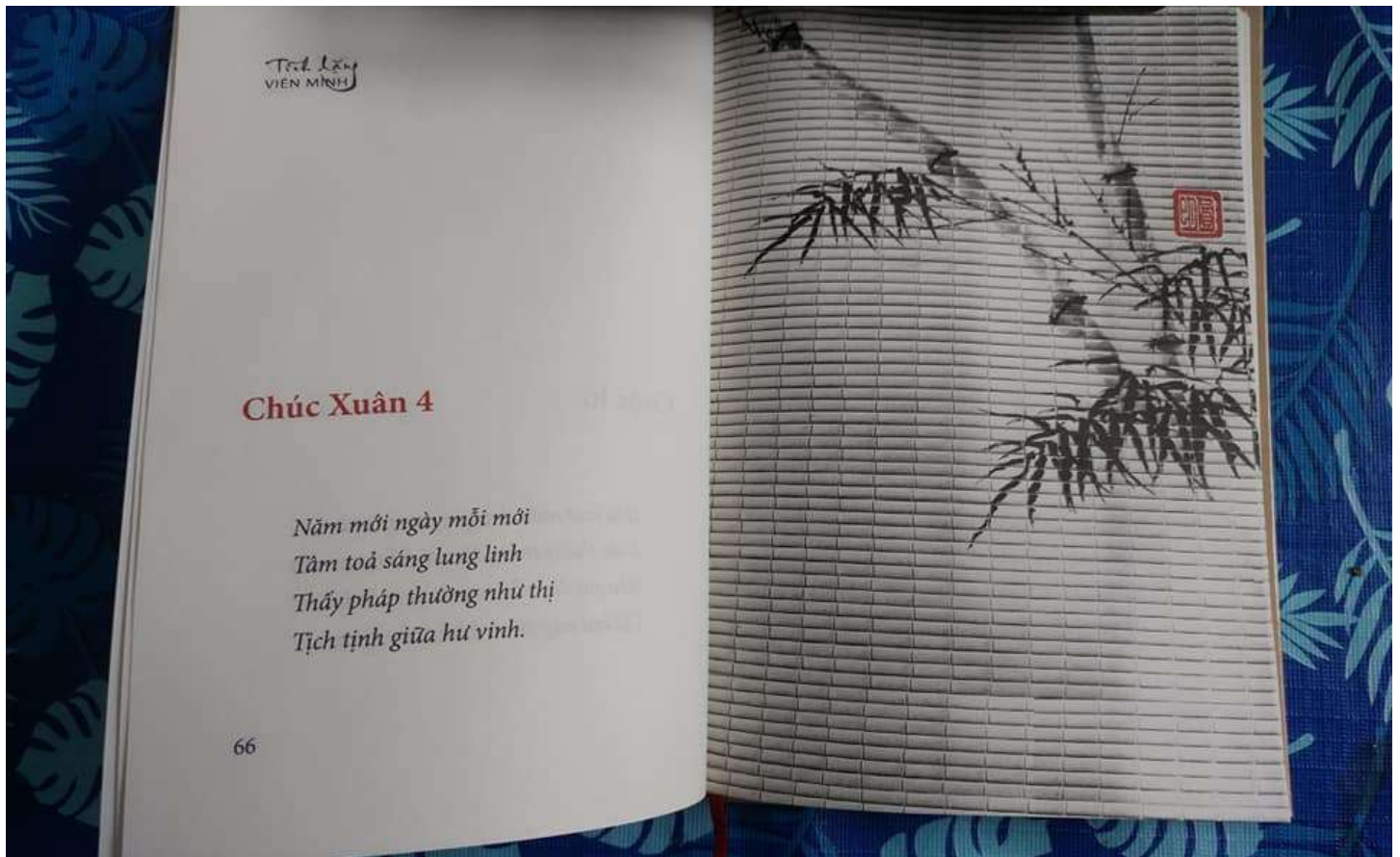
Mục đích có sẵn rồi
Nào phải vọng xa xôi
Dặm trình thông dong bước
Hoa trắng nở ven đồi.

Yêu thương

Phật ngự giữa lòng ta
Cho yêu thương nở nụ
Trái tim hằng hà sa
Xin tặng cõi Ta bà.

Cuộc lữ

Nếu mai một còn vào ra sinh tử
Bước thẳng trầm đầu sá kể nguy nan
Nếu giờ đây vẫy tay chào cuộc lữ
Cát bụi này xin trả lại trần gian.

Chúc Xuân 4

Năm mới ngày mỗi mới
Tâm toả sáng lung linh
Thấy pháp thường như thị
Tịch tịnh giữa hư vinh.

Thống tay

Trăng khi tròn khi khuyết

Đời có khổ có vui

Thống tay vào cuộc thế

Cớ chi phải ngậm ngùi?

Thì ra

Thì ra Vạn Pháp bất sinh

Chỉ là giọt nắng lung linh vô thường

Thì ra tâm vốn tỏ tường

Chỉ là một thoáng vấn vương bui trần

Thì ra Tâm-Pháp nào phân

Chỉ là tưởng thấy phù vân đi về

Thì ra Bờ Giác Bến Mê

Chỉ là hoa đốm, bốn bề Chân Không!

Chân như

Ai trong cõi mộng đi về

Thấy chân như giữa bờ mê diệu thường

Luân hồi huyễn hóa mù sương

Hải âu phi xứ qua đường tử sinh.

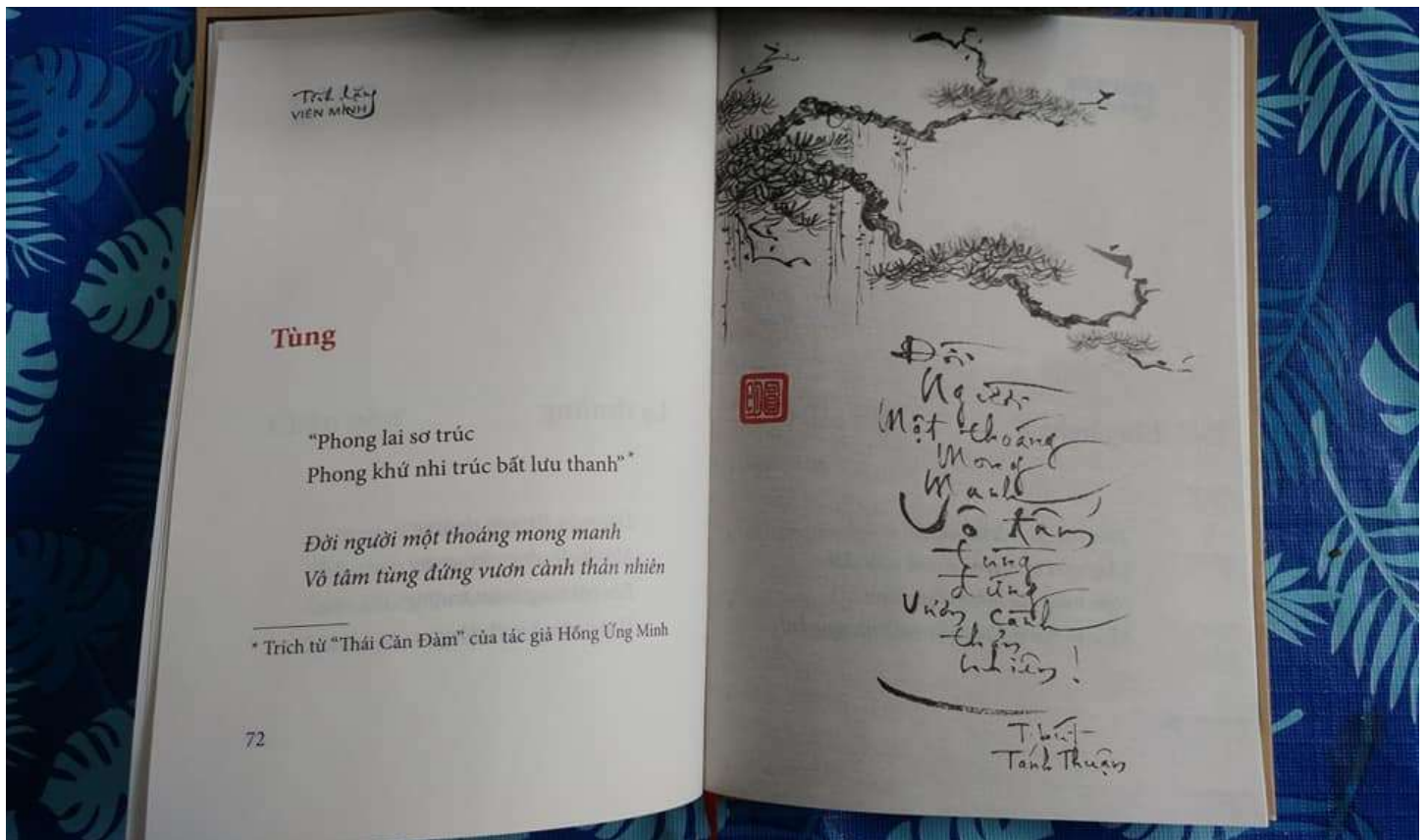
Lạ thường

Dốc mòn lên sơn thượng

Một buổi sáng còn sương

Bên cội tùng trăm trượng

Đóa hoa nở lạ thường.

TRẦN LÊ
VIÊN MINH

Tùng

“Phong lai sơ trúc
Phong khứ nhi trúc bất lưu thanh”*

Đời người một thoáng mong manh
Vô tâm tùng đứng vươn cành thân nhiên

* Trích từ “Thái Căn Đàm” của tác giả Hồng Ứng Minh

72

Đời
Người
Một thoáng
mong manh
Vô tâm
tùng
đứng
vươn cành
thân
nhiên!

T. Lê
Tân Thuận

Tùng

“Phong lai sơ trúc

Phong khứ nhi trúc bất lưu thanh” (*)

Đời người một thoáng mong manh

Vô tâm tùng đứng vươn cành thân nhiên

(*) Trích từ “Thái Căn Đàm” của tác giả Hồng Ứng Minh.

Lắng nghe 2

Phúc thay ai biết trở về

Lắng nghe trọn vẹn cơn mê cuộc đời

Nghe trong sâu thẳm trùng khơi

Khúc vô thanh vẫn tuyệt vời tinh nguyên!

Như thị

Có chút đắng chút cay

Cho đời thêm hương vị

Dù thăng trầm đổi thay

Pháp tánh vẫn như thị.

Một thoáng

Một thoáng hiện chân như
Vỡ tan bao vọng tưởng
Như bắt gặp thái hư
Giữa trùng trùng duyên khởi.

Tâm như

Nếu mắt con đã bệnh
Nhìn hoa đốm lẳng xăng
Thì mặc tình hoa đốm
Tâm như mỉm nụ cười.

Xuân 1

Xuân qua xuân lại đến
Tuổi đời ngày một già
Chỉ tâm còn trẻ mãi
Ngắm trời đất bao la.

Vô tự kinh

Đọc kinh vô tự khỏi lo âu

Chữ nghĩa, văn hoa chỉ khổ sầu

Nếu biết tùy duyên, tâm rỗng lặng

Nào ngờ thuận pháp, tánh thâm sâu.

Mê – Tỉnh

Khi mê bản ngã muốn thành

Dụng công, nỗ lực cố hành ngày đêm

Tỉnh ra chẳng bớt chẳng thêm

Ngay đêm pháp vốn êm đềm tịch nhiên!

Tương giao

Ta ngủ yên rừng sâu hoa lá rữ

Ta mỉm cười chim hót gọi bình minh

Ta bước đi ngàn vì sao lấp lánh

Ta đợi chờ rêu cỏ mọc quanh chân.

Sinh – Tử

Bảy mươi, chưa phải « cổ lai hy »

Sống chết, thiên cơ, khỏi nghĩ nghĩ

Sinh, mãi thông dong nhờ thuận pháp

Tử, thường tự tại bởi tùy duyên.

Vị thầy

Cuộc đời là vị thầy

Dạy biết bao chân lý

Chính nước mắt rơi đầy

Là những lời khai thị.

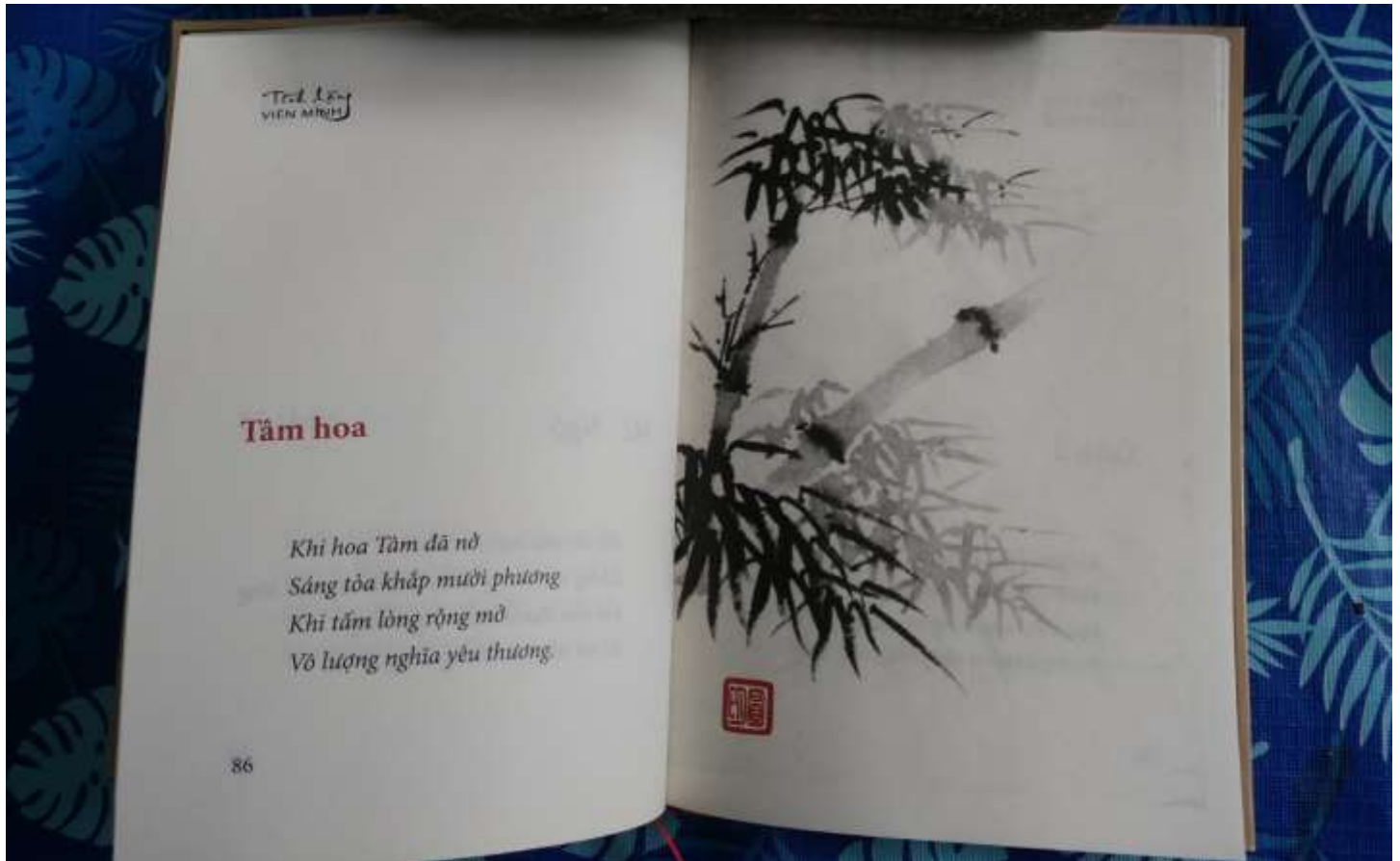
Mê – Ngộ

Mê đời nên mới chán đời

Không mê không chán thành thơi cõi lòng

Khi tâm thanh tịnh sáng trong

Bờ mê bến giác thông dong đi về.

Tâm hoa

Khi hoa Tâm đã nở

Sáng tỏa khắp mười phương

Khi tấm lòng rộng mở

Vô lượng nghĩa yêu thương.

Xuân 2

Khi Đông giá lạnh qua

Mùa Xuân hồng chợt đến

Vạn pháp vẫn trong ta

Ta chính là vạn pháp!

Tự do

Ngay nơi sinh tử Niết bàn

Ngay nơi huyền hóa an nhàn thành thơ

Ngay nơi góc bể chân trời

Thấy vàng trắng vẫn sáng ngời mười phương.

Như

Một phen buông hết ngôn từ

Buông luôn cả một chữ như trên đầu

Thong dong thực tại nhiệm màu

Niết bàn, sinh tử...biển đâu khác gì!

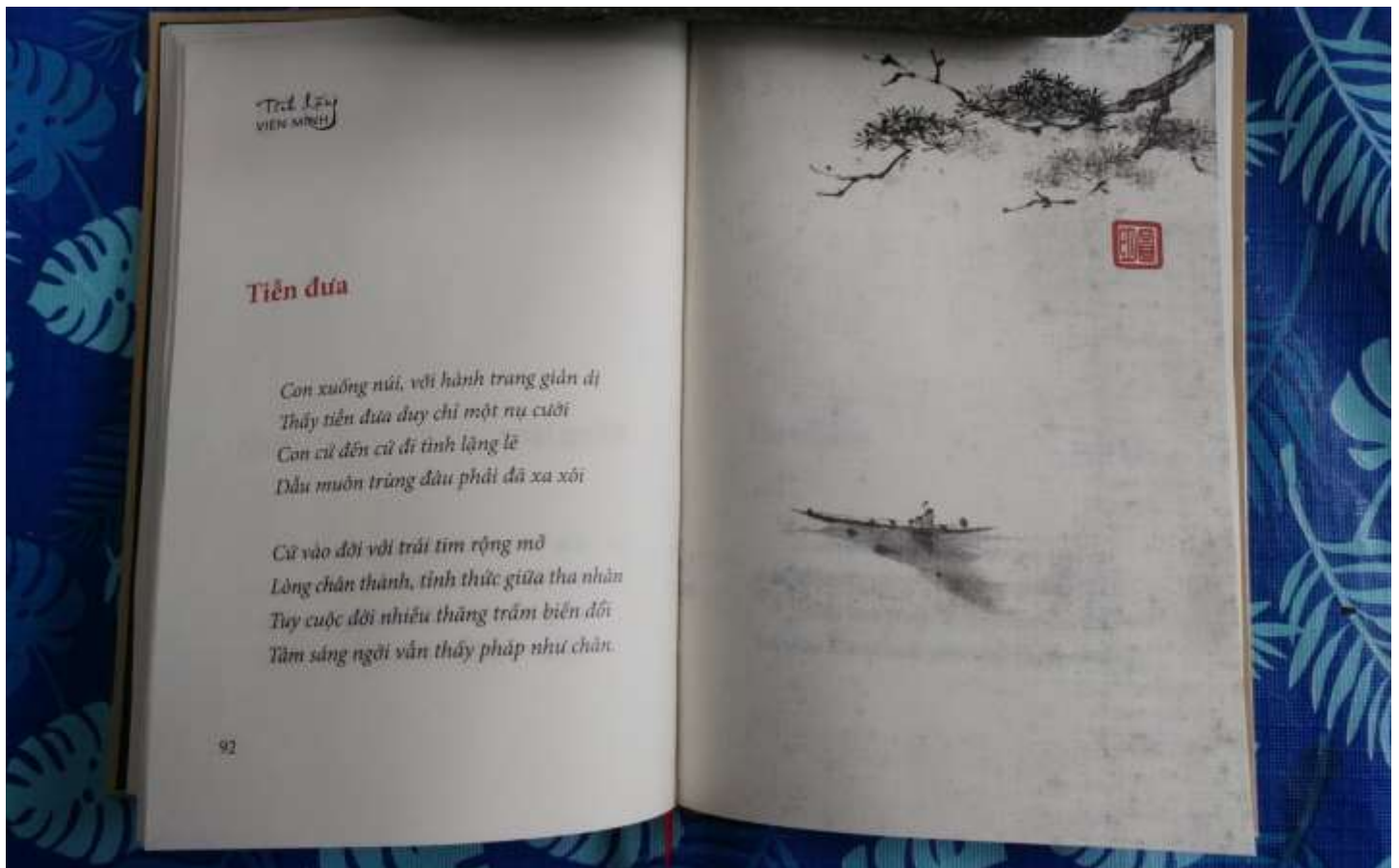
Rỗng lặng

Tức Tâm, tức Phật cứ sao tu

Do Ngã, do Nhân mới vẫn mù

Rỗng lặng Tâm Như thường tịch tịnh

Sáng trong Tánh Biết mãi thiên thu.

Trần Kiều
VIÊN MỎNG

Tiến đưa

Con xuống núi, với hành trang giản dị
Thấy tiến đưa duy chỉ một nụ cười
Con cứ đến cứ đi tình lặng lẽ
Đầu muôn trùng đâu phải đã xa xôi

Cứ vào đời với trái tim rộng mở
Lòng chân thành, tỉnh thức giữa tha nhân
Tuy cuộc đời nhiều thăng trầm biến đổi
Tâm sáng ngời vẫn thấy pháp như chân.

92

Tiến đưa

Con xuống núi, với hành trang giản dị
Thầy tiến đưa duy chỉ một nụ cười
Con cứ đến cứ đi tình lặng lẽ
Đầu muôn trùng đâu phải đã xa xôi
Cứ vào đời với trái tim rộng mở
Lòng chân thành, tỉnh thức giữa tha nhân
Tuy cuộc đời nhiều thăng trầm biến đổi
Tâm sáng ngời vẫn thấy pháp như chân.

Vị tha

Mẹ dạy cho con làm viên đá nhỏ
Ngày tháng quên mình giữa đám rêu phai
Rồi nếu một mai có người cần đến
Xin nguyện lót đường đưa khách vắng lai.

H o a T â m

Hoa nào cũng đẹp cũng xinh

Hoa Tâm khai mở, Tuệ Minh sáng ngời

Thì ra vạn pháp tuyệt vời

Khi Tâm thanh tịnh, Đất Trời viên dung.

V ô M ô n X ứ

Hẹn gặp Vô Môn Xứ

Giữa pháp giới muôn trùng

“Như Lai ngự Không Trú

Nên ngự ở Vô Cùng”.

X u â n 3

Xuân về hoa đua nở

Xuân đi hoa lại tàn

Sự đời đâu cũng thế

An nhiên mới Niết bàn.

K h ô n g

Lãng xãng tra cứu nghĩa “không”

Muôn đời chẳng gặp mắt công kiếm tìm

Trở về tâm trí lặng im

Bỗng nghe tiếng hót con chim gọi đàn.

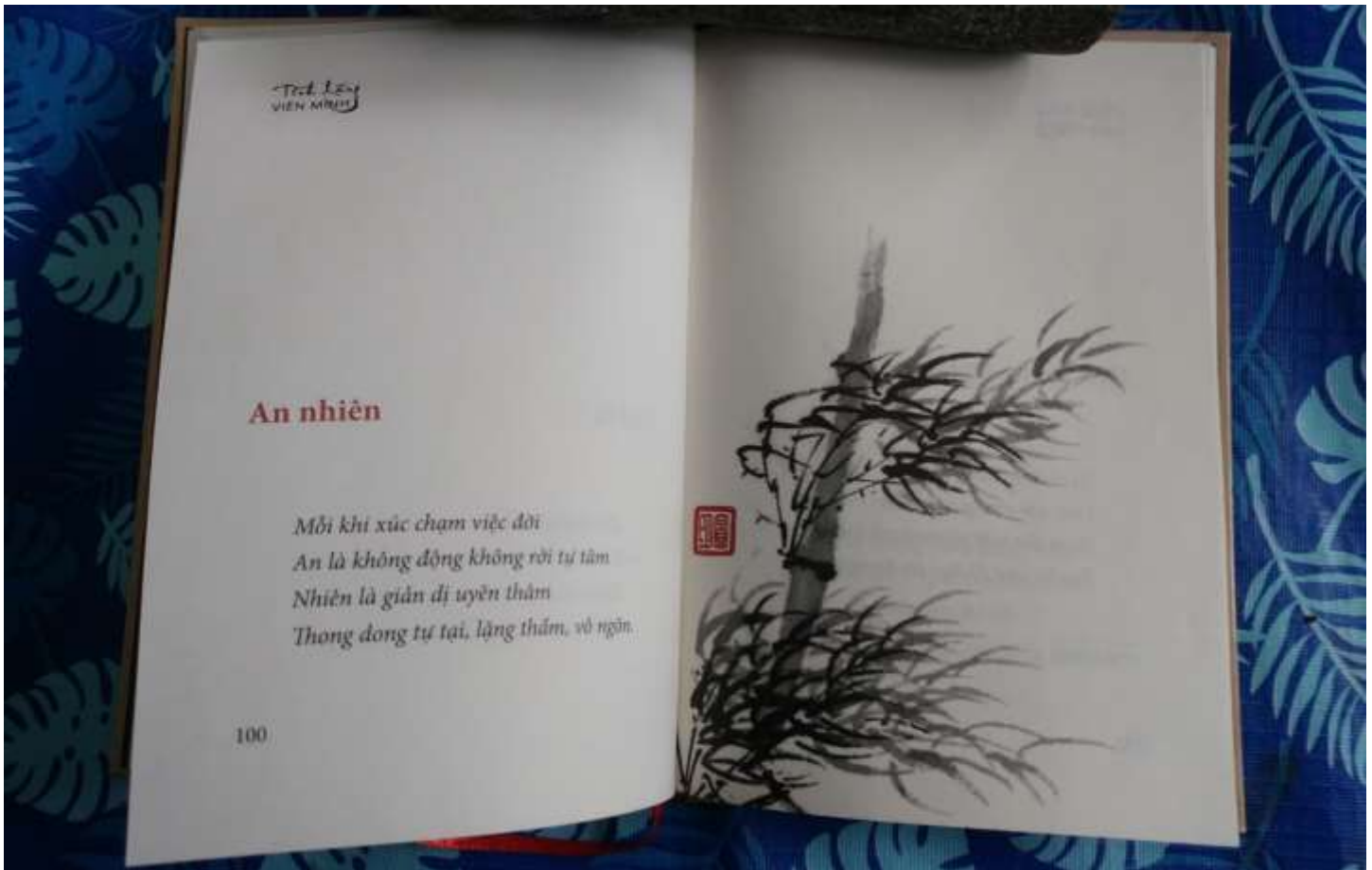
C h ỉ l à

Chỉ là mưa vẫn cứ rơi

Chỉ là lá rụng tươi bời trước hiên

Chỉ là chẳng ngộ chẳng thiền

Chỉ là tâm chẳng đảo điên kiếm tìm.

An nhiên

Mỗi khi xúc chạm việc đời
An là không động không rời tự tâm
Nhiên là giản dị uyên thâm
Thong dong tự tại, lặng thầm, vô ngôn.

100

An nhiên

Mỗi khi xúc phạm việc đời

An là không động không rời tự tâm

Nhiên là giản dị uyên thâm

Thong dong tự tại, lặng thầm, vô ngôn.

Hẹn cõi ba ngàn

Ta có hẹn nhưng quên rồi ngày tháng

Cuộc tao phùng xin trả lại thời gian

Ta có đến một phương trời lãng đãng

Tựa hồ như đã hẹn cõi ba ngàn (*)

(*) Tam thiên đại thiên thế giới

Nhẫn

Trải qua những bước thăng trầm
Mới hay bậc trí giữ tâm làm đầu
An nhiên giữa cuộc bể dâu
Khổ đau nhẫn được đạo màu chẳng xa.

Tánh biết

Như hư không rỗng lặng
Vô ngại, tự viên dung
Tánh biết thấy vạn pháp
Vô thủ đến vô chung.

Xuân 4

Xuân chẳng đến chẳng đi
Chỉ tùy duyên ứng hiện
Muôn tướng đều xả ly
Xuân trong lòng bất biến.

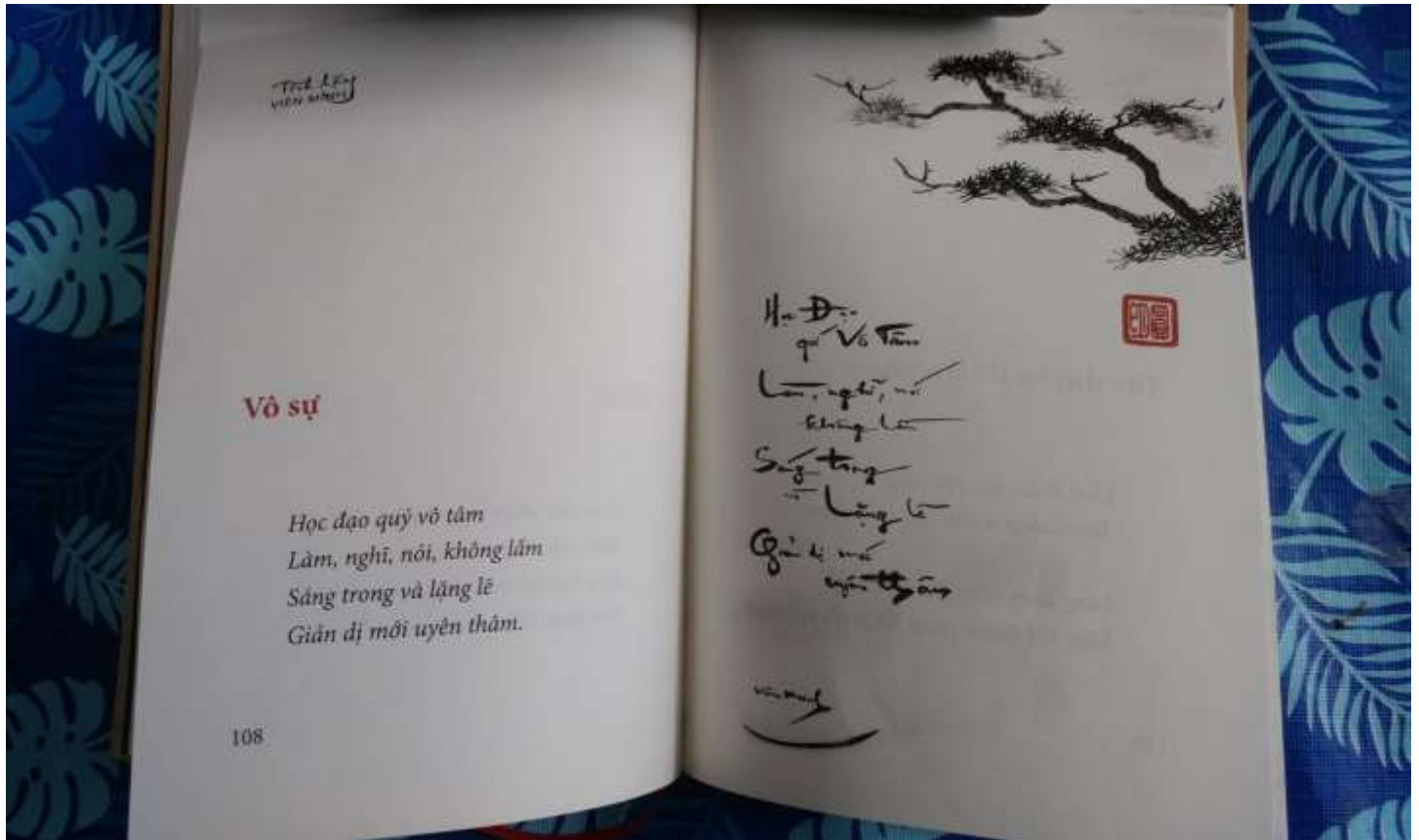
M i n h

Tâm bình pháp cũng bình

Tâm sinh pháp liền sinh

Sống tùy duyên thuận pháp

Tâm pháp thấy đều minh.

V ô s ự

Học đạo quý vô tâm

Làm, nghĩ, nói, không làm

Sáng trong và lặng lẽ

Giản dị mới uyên thâm.

T ù y d u y ê n t h u ậ n p h á p

Chết đi cái ngã rộn ràng

Tâm không muôn việc nhẹ nhàng thanh thơi

Lãng xãng uống phí một đời

Sống tùy thuận pháp tuyệt vời biết bao!

B ế n g i á c

Bước vân du biết nơi nào dừng lại
Gieo duyên rồi Chân tính tự hoa khai
Không – Thời gian nào cũng phải nhạt nhòa
Nơi Tỉnh Giác vẫn muôn đời Bất Tử

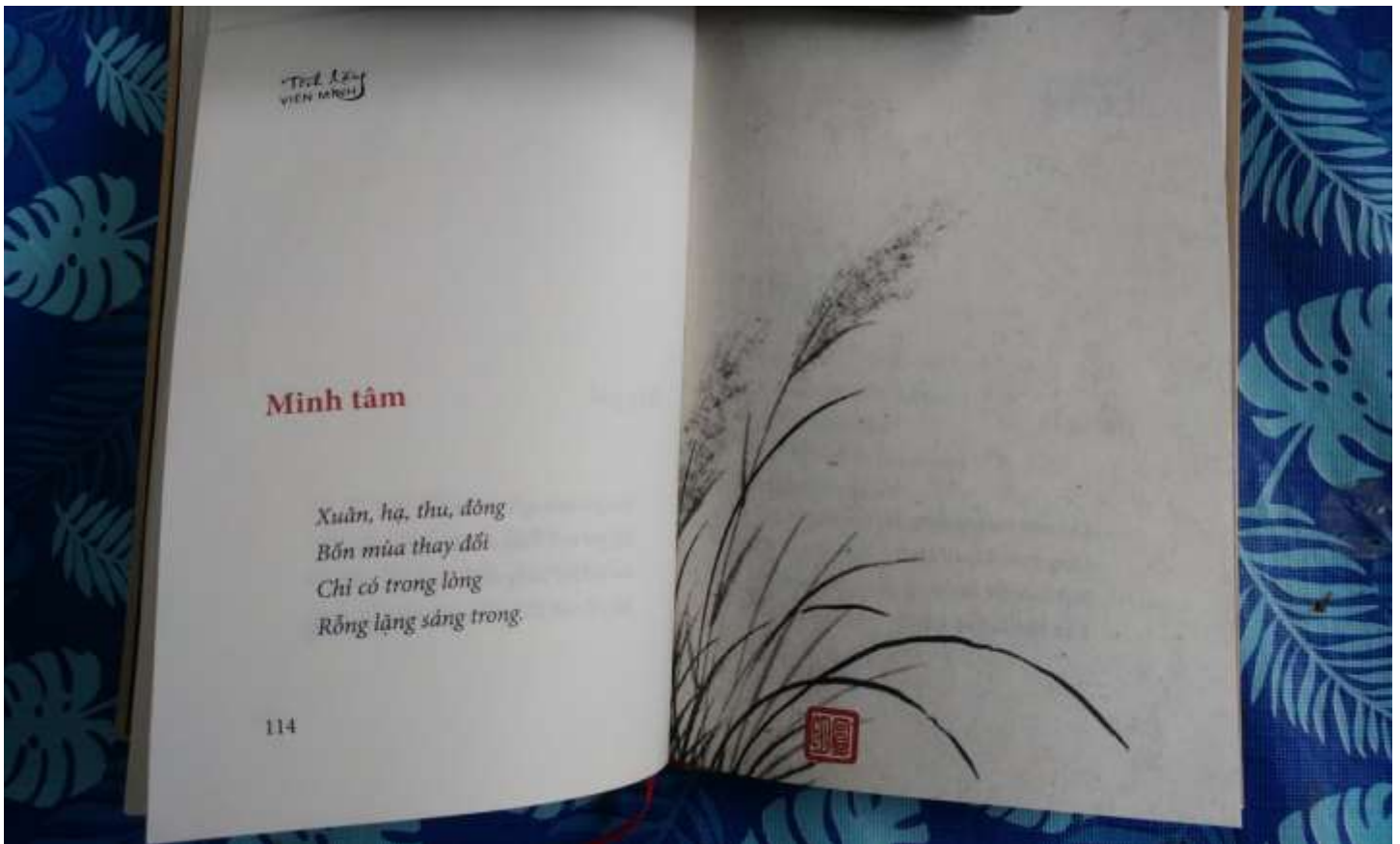
Thế gian ơi, đời vẫn là cuộc lữ
Bước đi – về như huyễn cũng như chân
Thấy Niết bàn trong sinh tử phù vân
Ai ngờ được bờ mê là bến giác.

V ỡ ò a

Từ độ luân hồi ta có ta
Nên chi say đắm cõi Ta bà
Chừng khi tỉnh giấc, « ồ cơn mộng! »
Sinh tử xưa nay chợt vỡ òa.

B ấ y g i ờ

Bao giờ bản ngã rời xa
Bấy giờ mới thấy đời là cuộc vui
Bao giờ bật tiếng khóc cười
Bấy giờ mới đúng là người thông dong.

Minh tâm

Xuân, hạ, thu, đông
Bốn mùa thay đổi
Chỉ có trong lòng
Rõng lặng sáng trong.

114

Minh tâm

Xuân, hạ, thu, đông
Bốn mùa thay đổi
Chỉ có trong lòng
Rõng lặng sáng trong.

Đang là

Chỉ một thoáng đang là
Cũng tròn đầy tự tánh
Mới biết cõi Ta bà
Vốn vẫn là tịnh lạc.

Rong chơi 2

Sinh tử, Niết bàn hề, ta thành thoi,
Khổ vui, thành bại hề, pháp tuyệt vời
Lo nghĩ, ưu phiền hề, chi cho khổ
Thong dong tự tại hề, cứ rong chơi.

Hồn nhiên

Không thêm không bớt sống hồn nhiên
Tánh giác dung thông mọi não phiền
Tâm vốn sáng trong luôn tịch chiếu
Pháp thường thanh tịnh mãi yên nguyên.

118

Hồn nhiên

Không thêm không bớt sống hồn nhiên

Tánh giác dung thông mọi não phiền

Tâm vốn sáng trong luôn tịch chiếu

Pháp thường thanh tịnh mãi yên nguyên.

Vô đề

Có sinh ắt có tử

Ngay đó thấy bất sinh

Hồn nhiên nhìn cuộc lữ

Hơn tụng ngàn biến kinh.

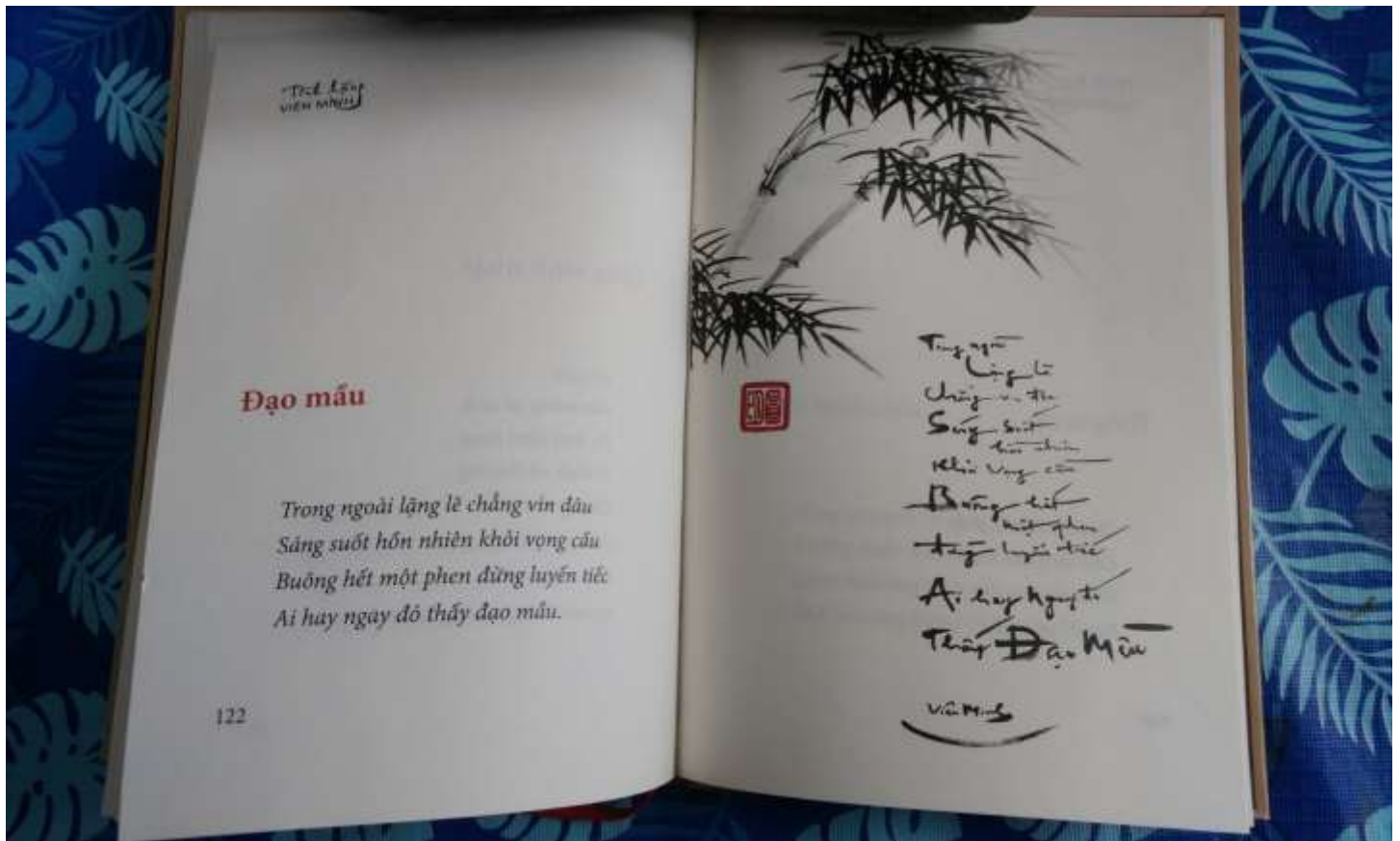
Tặng sinh nhật

Ai xưa vào mộng tử sinh

Để bao năm tụng từ kinh vô thường

Chừng mai sau mộng tỏ tường

Đốt tờ kinh nguyện cúng dường tử sinh.

Đạo mẫu

Trong ngoài lặng lẽ chẳng vin đầu
Sáng suốt hồn nhiên khỏi vọng cầu
Buông hết một phen đừng luyến tiếc
Ai hay ngay đó thấy đạo mẫu.

122

Tung gia
Chung v. the
Sung bit
khi vng cũ
Đông liê
taz luyi tiec
A. hay hng to
Thay Đạo Mẫu
V. M. H.

Đạo mẫu

Trong ngoài lặng lẽ chẳng vin đầu
Sáng suốt hồn nhiên khỏi vọng cầu
Buông hết một phen đừng luyến tiếc
Ai hay ngay đó thấy đạo mẫu.

Tặng mây

Thiền thất của thầy
Chừ tặng cho mây
Thân thầy vô trụ
Rày đó mai đây.

Mặt trời tâm

“Ông mặt trời” muôn thưở
Tưởng ở tận đâu xa
Chợt thấy ông thức giấc
Mới biết ông trong nhà.

H ữ u s ự

Nói làm thường thận trọng

Luôn trọn vẹn chú tâm

Lắng nghe quan sát rõ

Đến đi pháp lặng thầm.

T â m n g u y ệ n

Dẫu có long đong suốt vạn đời

Vui cùng đại chúng khắp muôn nơi

Chúng sinh còn đắm trong biển khổ

Đâu nữa riêng mình hưởng thành thơi.

T â m k i n h

Chuông chùa vọng điểm thu không

Mái chiều vương nhẹ, thông dong nẻo về

Tâm kinh độ thoát bờ mê

Ung dung bốn giác, tình quê dạt dào.

V ố n n h ư

Bỏ Tông, về lại chính mình

Bỏ Dòng, bỏ Phái, bỏ Kinh ngôn từ

Ngay đây thấy pháp vốn như

Tuyệt không sở đắc: Vô Dư Niết bàn!

S ắ c t h u

Mùa thu nhuộm ánh sắc vàng

Gió heo may nhẹ mênh mang đất trời

Sắc thu mây nước tuyết vời

Hồn thu phảng phất muôn lời chân kinh.

Gọi tên Huyền Không

Huyền Không Huyền Không

Gọi tên lần đầu

Chùa tranh nho nhỏ

Đồi mây cỏ hoang

Huyền Không Huyền Không

Giọt máu tim ta

Yêu từng hơi thở

Ngày qua ngày qua

Huyền Không Huyền Không

Dòng suối trong xanh

Chờ trăng qua ngõ

Giọt nắng long lanh

Huyền Không Huyền Không

Trời nước mênh mông

Yêu đàn chim nhỏ

Ngủ yên ngủ yên

Huyền Không Huyền Không

Mẹ ru lời kinh

Con ơi hãy ngủ

Sá gì tử sinh

Huyền Không Huyền Không

Xin chào vô cùng

Thuyền ta bỏ bến

Đi vào vô biên

Huyền Không Huyền Không

Xin gọi tên người

Cỏ, cây, rêu, đá

Muôn loài vô danh

Huyền Không Huyền Không

Đừng nhớ tên nhau

Cho tình yêu mãi

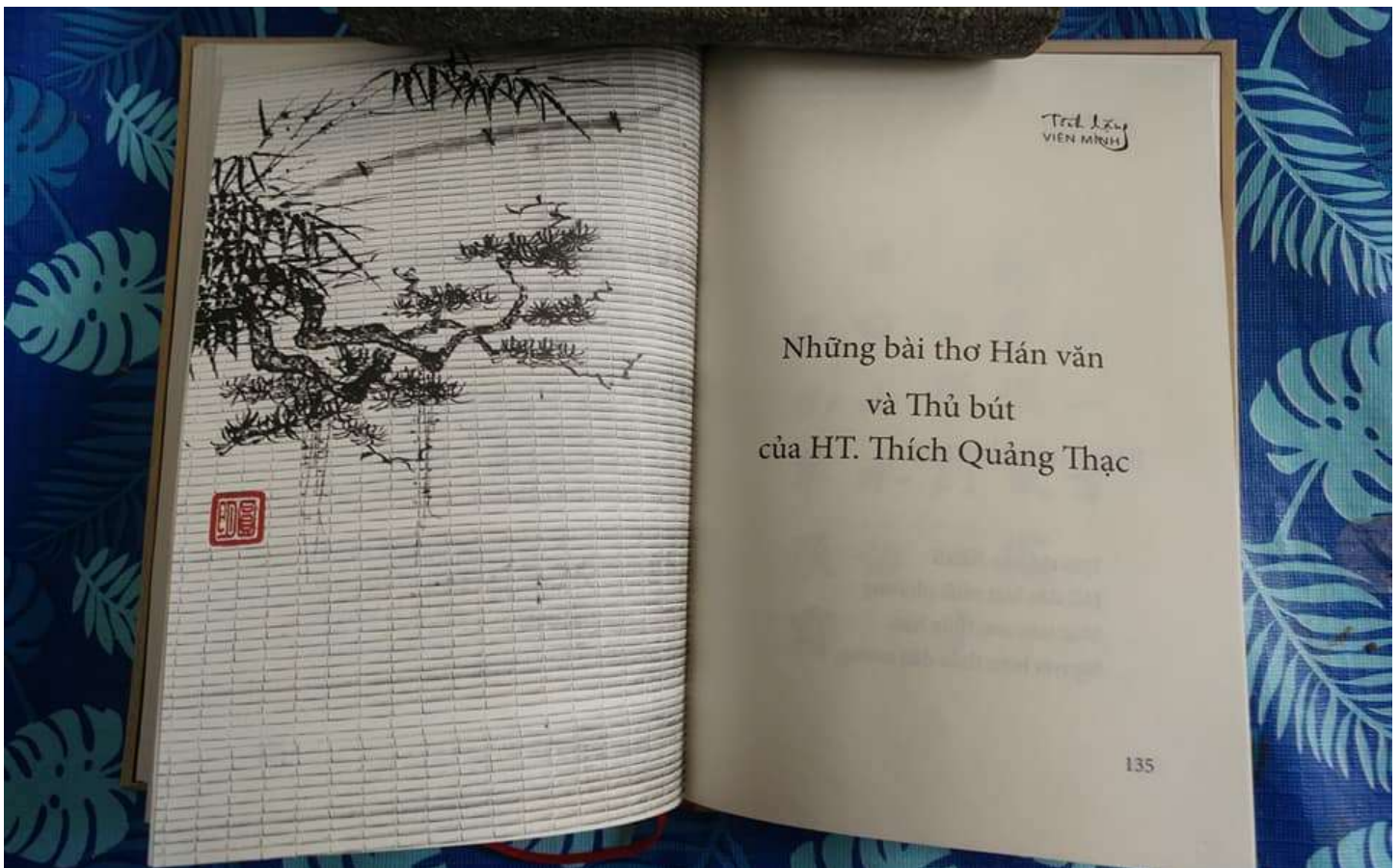
Ngàn sau ngàn sau

Huyền Không Huyền Không

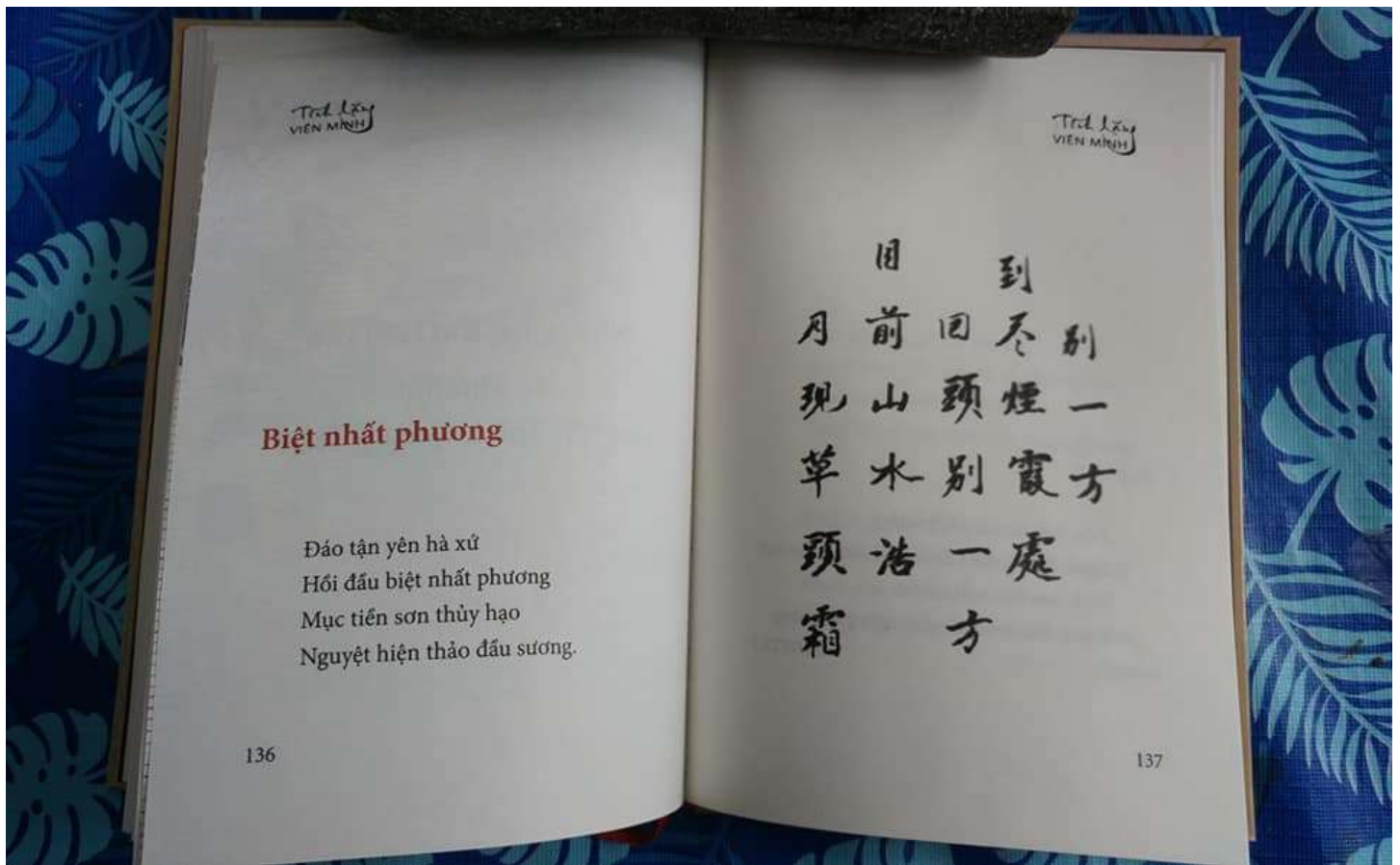
Gọi lần cuối cùng

Vang từ vô thỉ

Vọng đến vô chung.

Những bài thơ Hán văn và Thủ bút của HT. Thích Quảng Thạc

Biệt nhất phương

Đảo tận yên hà xứ
Hồi đầu biệt nhất phương
Mục tiền sơn thủy hạo
Nguyệt hiện thảo đầu sương.

136

137

Biệt nhất phương

Đảo tận yên hà xứ

Hồi đầu biệt nhất phương

Mục tiền sơn thủy hạo

Nguyệt hiện thảo đầu sương.

Đến chơi tận cõi khói sương

Ngoảnh đầu cách biệt một phương mây trời

Nước non hút mắt xa vời

Sương đầu ngọn cỏ sáng ngời giọt trắng.

(MĐTTA)

Thong dong lên cõi yên hà

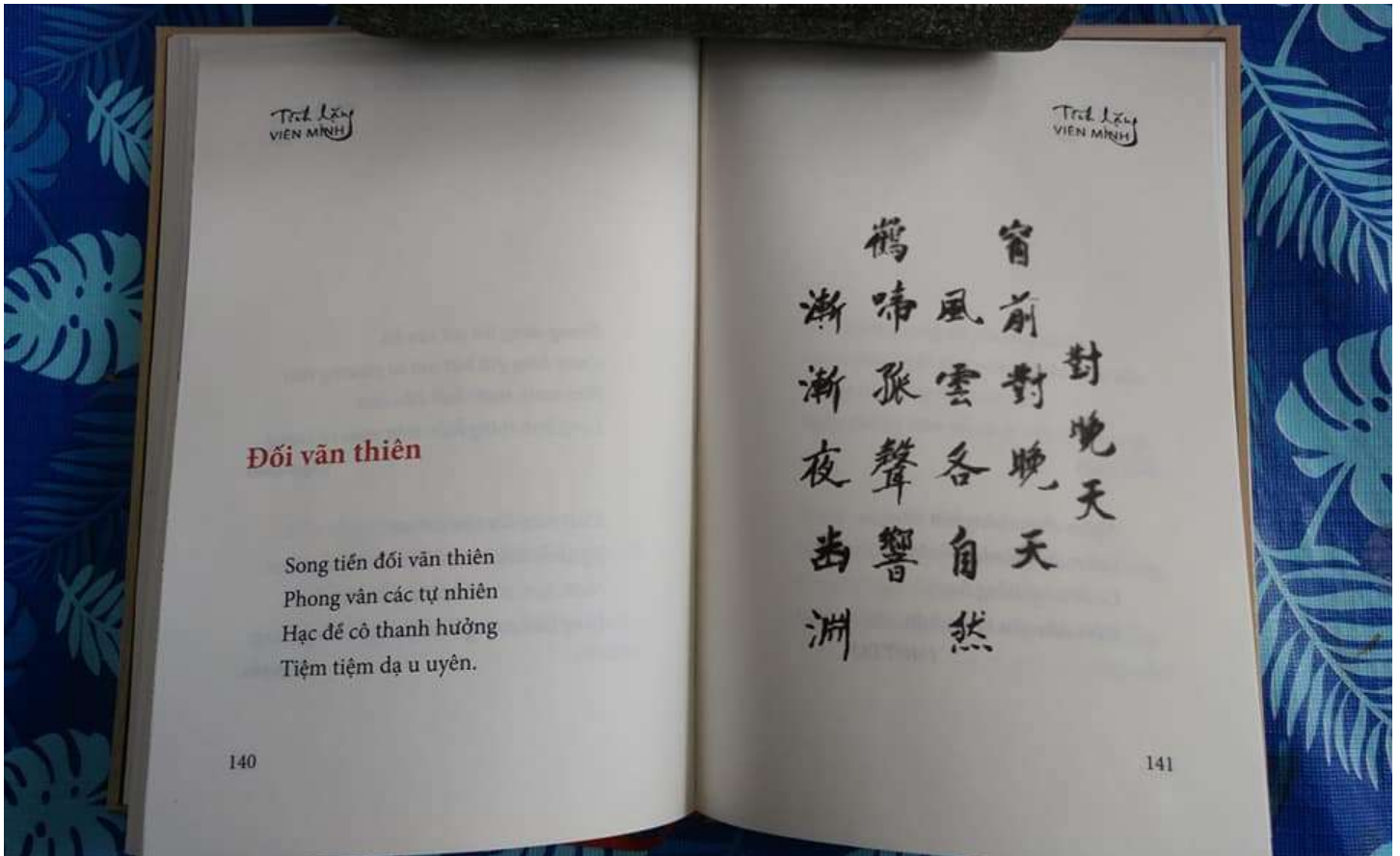
Quay lưng già biệt mù sa phương nào

Non xanh nước biếc tiêu dao

Lung linh trắng hiện trên màu cỏ sương.

(Ngọc Quế)

Khói mây lên tận cõi xa
Ngoảnh đầu khuất biệt bao la một trời
Nước non trước mắt tuyệt vời
Lung linh sương cỏ hiện ngời vàng trắng.
(Nguyễn)

Đối vãn thiên

Song tiền đối vãn thiên
Phong vân các tự nhiên
Hạc đề cô thanh hưởng
Tiệm tiệm dạ u yên.

Ngắm chiều hôm bên cửa
Gió mây trời như nhiên
Cô liêu rơi tiếng nhạc
Đêm dần sâu thắm hơn.
(MĐTTA)

Ngoài song ráng đỏ phương chiều
Mây nường gió nhẹ miền phiêu diêu nào
Trong êm tiếng hạc vút cao
Nghe hoàng hôn vỗ cánh vào tịch dương.
(Ngọc Quế)

Trước song đối bóng trời tà
Như nhiên mây gió thoảng qua mơ màng
Vọng về một tiếng hạc vang
Hoàng hôn dần nhẹ buông màn tịch liêu.
(Nguyễn)

Thiên đề nguyệt

Viễn viễn phong đầu phi
Vong xứ điểu vô quy
Hốt phùng thiên đế nguyệt
Quy hà, quy hà vi?

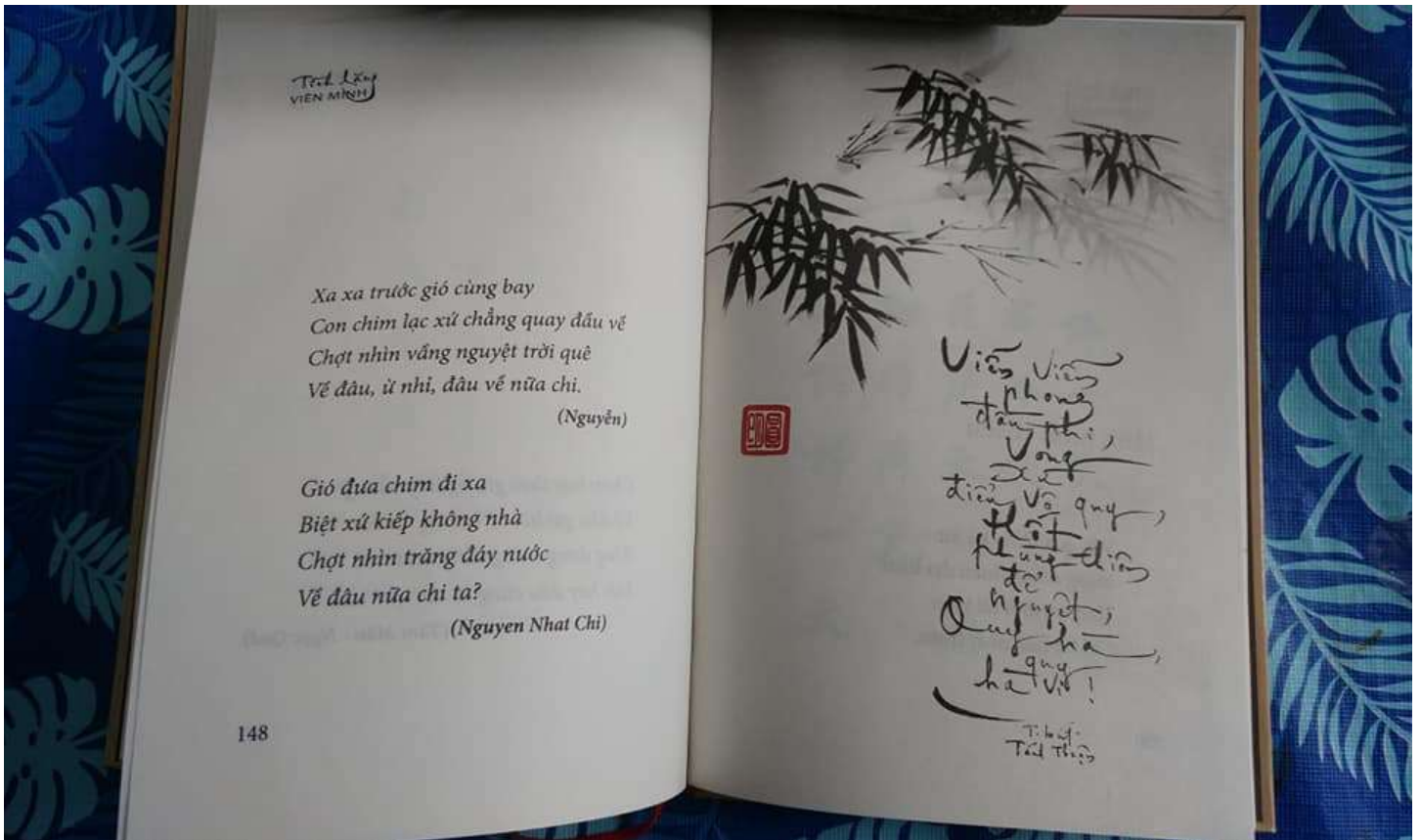

Xa xa đầu gió nổi
Chim lạc lối quên về
Chợt gặp vàng trăng cũ
Về chi nữa mà về!

(MĐTTA)

Chim bay theo gió ngàn phương
Về đâu gió hỡi cố hương xa vời
Bỗng dưng trăng sáng một trời
Mới hay đâu cũng là nơi quê nhà.

(Tâm Mãn – Ngọc Quế)

Trần Kỳ
VIÊN MĨNH

Xa xa trước gió cùng bay
Con chim lạc xứ chẳng quay đầu về
Chợt nhìn vàng nguyệt trời quê
Về đâu, ừ nhỉ, đâu về nữa chi.
(Nguyễn)

Gió đưa chim đi xa
Biệt xứ kiếp không nhà
Chợt nhìn trăng đáy nước
Về đâu nữa chi ta?
(Nguyễn Nhật Chi)

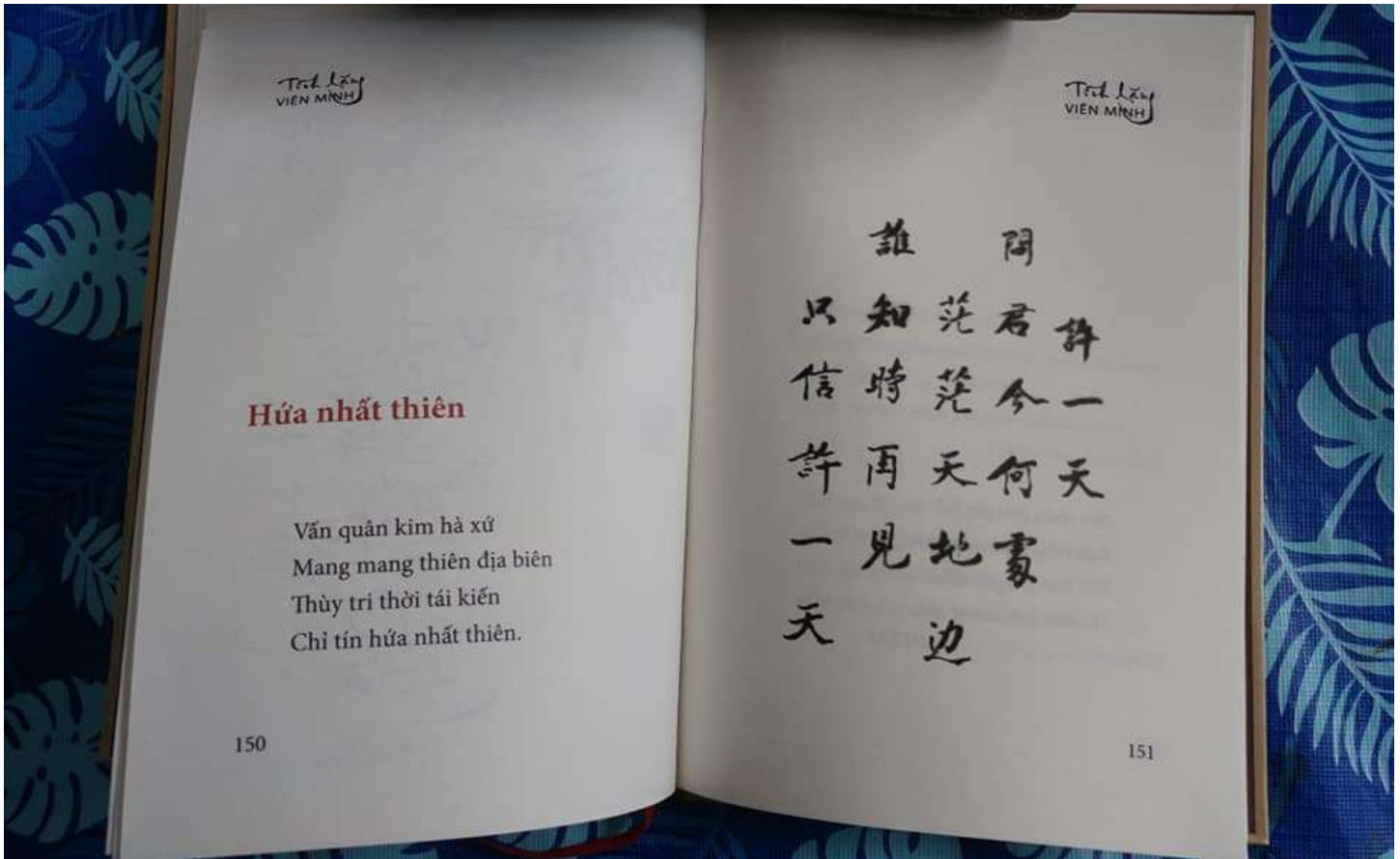
148

Viên Viên
phong
đầu chi,
Vàng
Chợt
điều và quy,
Hạt
trăng ching
đến
nguyệt,
Quang ha,
hạt về!
Trần Kỳ
Trần Kỳ

Xa xa trước gió cùng bay
Con chim lạc xứ chẳng quay đầu về
Chợt nhìn vàng nguyệt trời quê
Về đâu, ừ nhỉ, đâu về nữa chi.
(Nguyễn)

Gió đưa chim đi xa
Biệt xứ kiếp không nhà
Chợt nhìn trăng đáy nước
Về đâu nữa chi ta?
(Nguyễn Nhất Chi)

Hứa nhất thiên

Vấn quân kim hà xứ
Mang mang thiên địa biên
Thùy tri thời tái kiến
Chỉ tín hứa nhất thiên.

Nơi chân trời góc bể
Bạn vàng ở phương nao
Biết bao giờ gặp lại
Tín hứa hẹn trăng sao.
(MĐTTA)

Hỏi người giờ ở nơi đâu?

Mênh mang mây nước một màu viễn khơi

Bao giờ gặp lại người ơi!

Chỉ xin hẹn một phương trời mà thôi.

(Tâm Mẫn – Ngọc Quế)

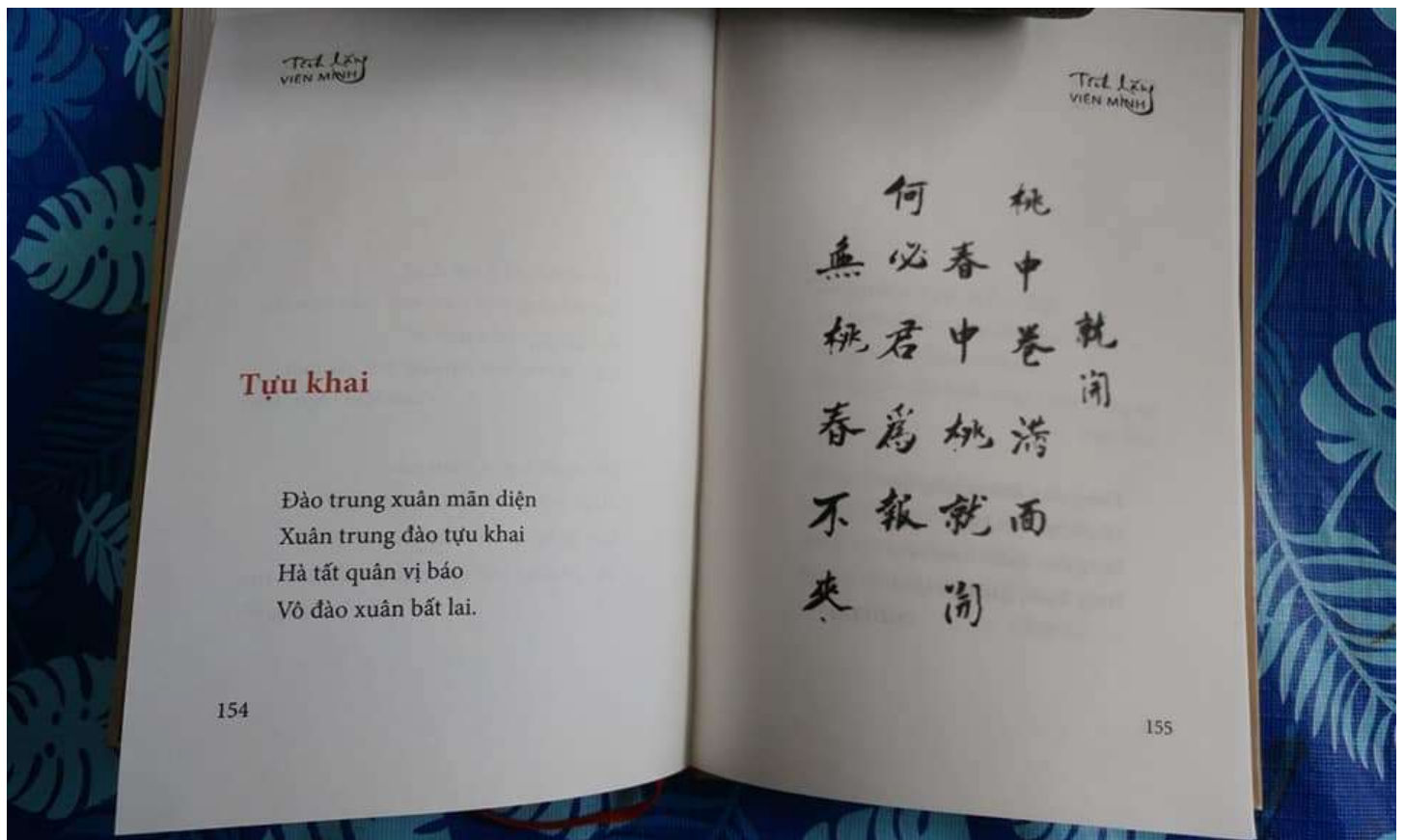
Hỏi người nay ở chốn nào

Mênh mông trời đất xa bao bến bờ

Gặp lại nhau biết bao giờ

Một phương trời hẹn chẳng mờ niềm tin.

(Nguyễn)

Tự khai

Đào trung xuân mãn diện

Xuân trung đào tự khai

Hà tất quân vị báo

Vô đào xuân bất lai.

Không đào, Xuân chẳng đến

Cớ chị bận lắm lời

Trong Đào, Xuân trăm vẻ

Trong Xuân, đào tinh khôi.

(MĐTTA)

Trong mùa Xuân có hoa đào

Trong hoa đào có dạt dào mùa Xuân

Việc gì người mãi phân vân

Không hoa đào chắc mùa Xuân chẳng về.

(Ngọc Quế)

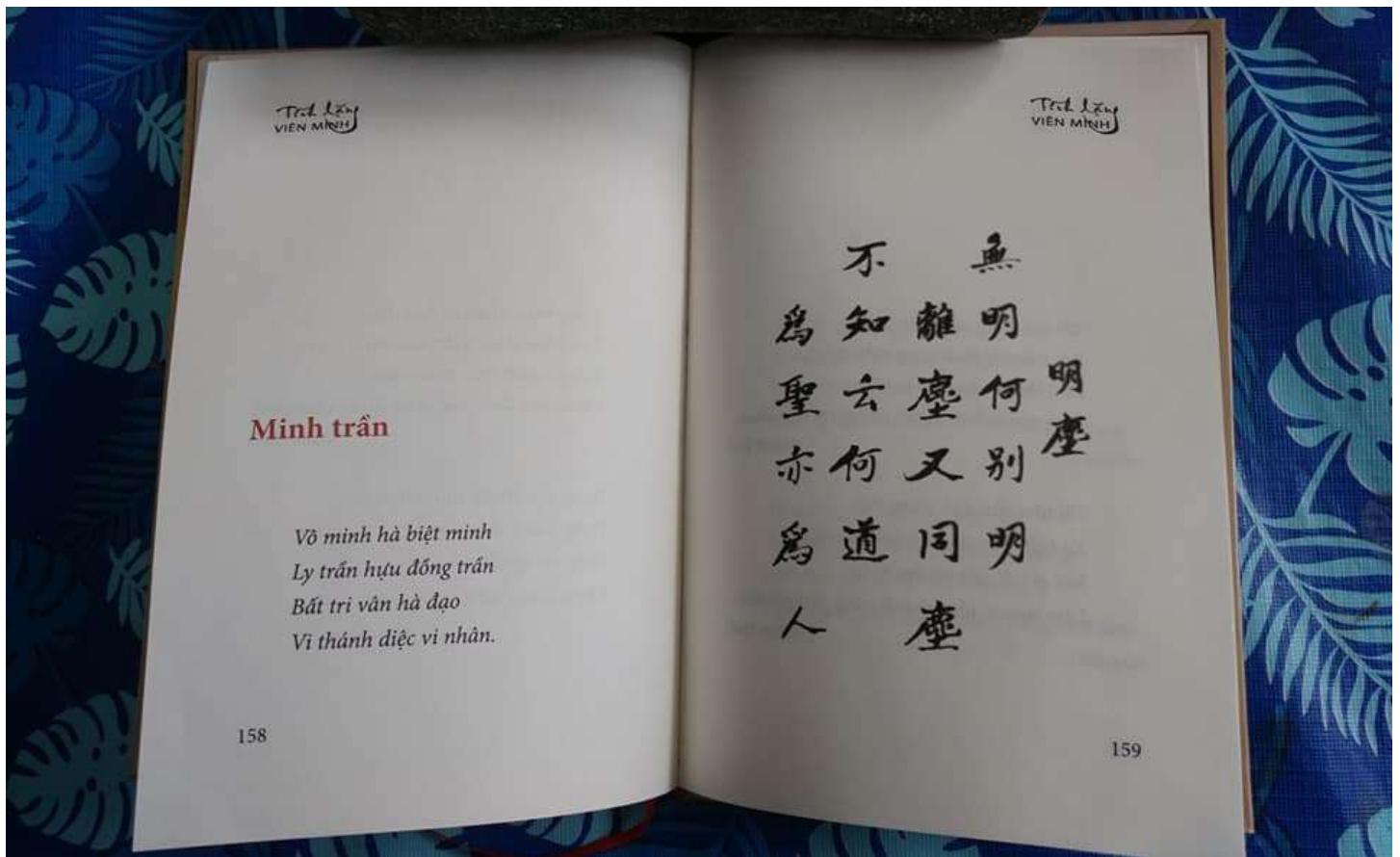
Trong đào Xuân rặng rỡ

Trong Xuân, đào sum sê

Rằng xin người chớ nói

Không đào, Xuân chẳng về.

(Nguyễn)

Minh trần

Vô minh hà biệt minh
Ly trần hựu đồng trần
Bất tri vân hà đạo
Vi thánh diệc vi nhân.

158

不 無
為 知 離 明
聖 云 塵 何 明
亦 何 又 別 塵
為 道 同 明
人 塵

159

Minh trần

Vô minh hà biệt minh

Ly trần hựu đồng trần

Bất tri vân hà đạo

Vi thánh diệc vi nhân

Tối mê, sáng suốt nào phân

Rời trần lại phải cùng trần đó thôi

Đạo thăm sâu, khó mở lời

Làm người, làm thánh chẳng rời biệt nhau.

(MĐTTA)

Tối tăm còn ánh nắng trời

Xa trần nào phải là rời trần đâu

Nói gì với đạo nhiệm màu

Làm người, làm thánh cũng gần gũi thôi.

(Ngọc Quế)

Tối kè bên sáng đó thôi
Rời trần hồ để xa xôi với trần
Nói sao hết ý Đạo chân
Làm người, làm thánh vốn gần gũi nhau.
(Nguyễn)

Vô minh, minh cũng một vắn
Rời trần ta lại vào trần thông dong
Biết đâu diệu hữu chân không
Làm người, làm thánh cũng đồng chữ tâm.
(Tác giả)

Tuyết Chi

Du thường Bửu Long viên
Tuyết Chi hoa mãn thiên
Huyền lâm quang lãnh địa
Phong lai báo thượng nguyên.

Dạo thăm vườn cảnh Bửu Long

Tuyết chi đóa đóa kết bông trắng trời

Cõi thiền đất lạnh sáng ngời

Gió đưa tin báo đến thời Dương Xuân.

(MĐTTA)

Dạo bước lên vườn Bửu Long

Thấy Tuyết Chi nở trắng mênh mông đời

Rừng thiền tỏa ánh rạng ngời

Gió về khẽ nhắc hương trời thượng nguyên.

(Ngọc Quế)

Vườn Bửu Long dạo chơi

Tuyết Chi nở rợp trời

Thượng nguyên tin gió báo

Rừng thiền đất lạnh ngời.

(Nguyễn)

Sinh tử sự

Nhất niên dĩ khứ
Vô thi hà tăng
Nhất niên đương lai
Vô chung hà giảm
Sinh tử sự hề
Mạc tư mạc vấn
Kim cổ vị tăng
Hữu cá bất như.

今 生 一 一
古 死 年 年
未 事 當 已
曾 分 來 去 生
有 莫 無 無 死
個 思 終 始 事
不 莫 何 何
如 問 減 增

Sinh tử sự

Nhất niên dĩ khứ
Vô thi hà tăng
Nhất niên đương lai
Vô chung hà giảm
Sinh tử sự hề
Mạc tư mạc vấn
Kim cổ vị tăng
Hữu cá bất như.

Một năm ngày tháng qua đi
Cõi vô thi có thêm gì nữa chẳng
Một năm nữa, cõi nhân hoàn
Trong vô chung có suy tàn chi đâu
Chuyện tử sinh lẽ nhiệm màu
Đừng han hỏi, chẳng lo âu chi mà
Xưa nay sống chết như là

Bình thường sinh tử ai mà không qua.

(Ngọc Quế)

Một năm cũ tàn

Quá khứ nào thêm

Một năm mới sang

Tương lai đâu bớt

Sống chết vốn dĩ

Chuyện của trần gian

Thôi đừng lo nghĩ

Cũng chớ hỏi han

Xưa nay ai kể

Chưa hề liên quan!

(Nguyễn)

Khứ lai

Hữu lai nhi khứ
Hữu khứ lai hề
Hữu lai nhi lai
Hữu khứ khứ hề
Tri chi bất lai
Tri chi bất khứ
Nhiên khứ lai hề
Thiên thu giả mộng.

然 知 有 有
去 之 來 來
來 不 而 來
兮 來 來 去
去 來
千 知 有 有
秋 之 去 去
者 不 去 來
夢 去 兮 兮

Khứ lai

Hữu lai nhi khứ

Hữu khứ lai hề

Hữu lai nhi lai

Hữu khứ khứ hề

Tri chi bất lai

Tri chi bất khứ

Nhiên khứ lai hề

Thiên thu giả mộng.

Muốn về lại mãi đi xa

Người đi chợt thấy quê nhà vẫn đây

Có người về, cuộc sum vầy

Người đi đi tận chân mây cuối trời

Biết ra chỉ một cuộc chơi

Không lai không khứ thành thơ đi về

Thong dong bờ giác bến mê

Muôn đời ảo mộng, đi về như nhiên.

(Tâm Mãn – Ngọc Quế)

Có đi rồi đến

Chừ đến lại đi

Có đến mà đến

Chừ đi mà đi

Biết chẳng chẳng đến

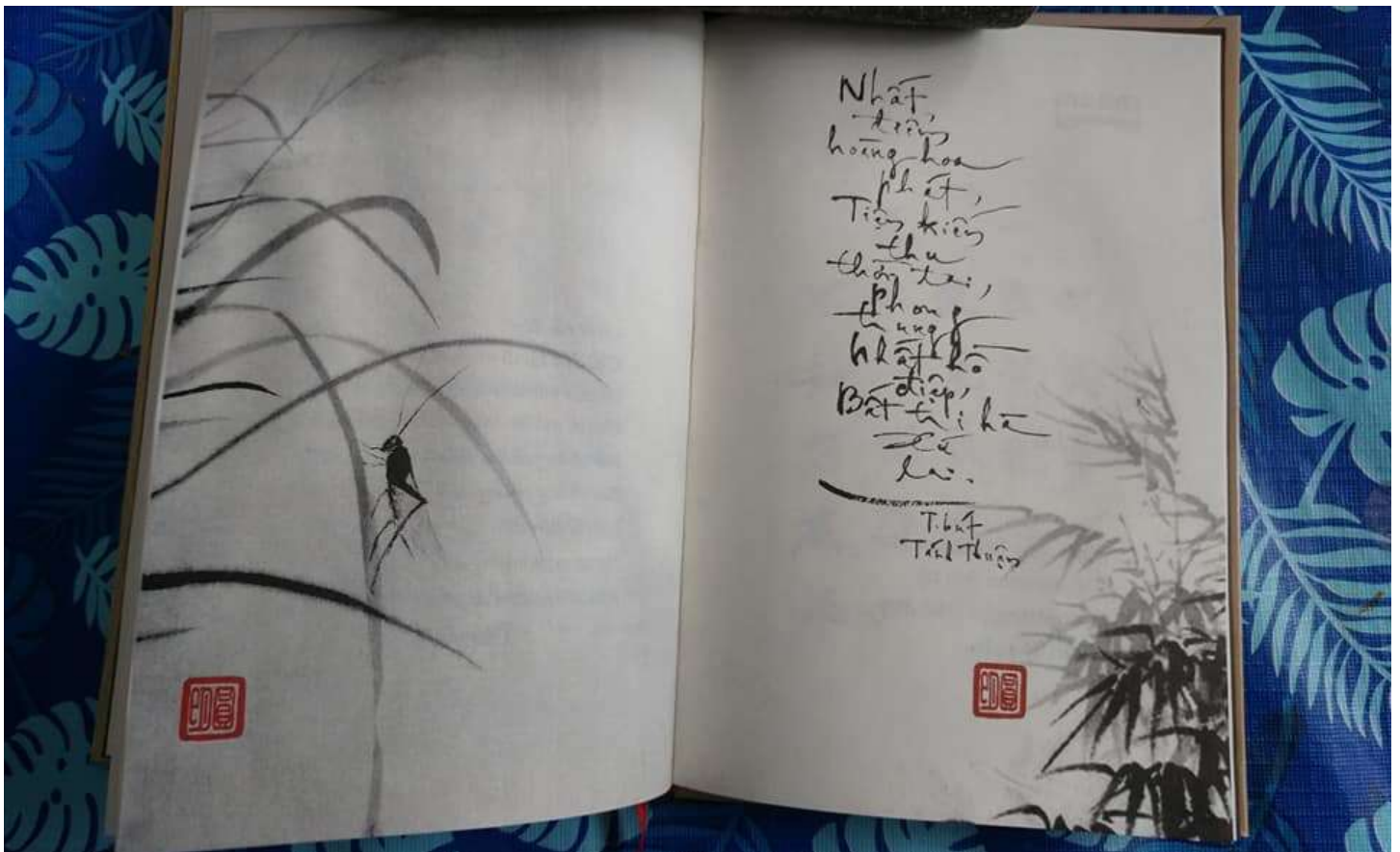
Biết chẳng chẳng đi

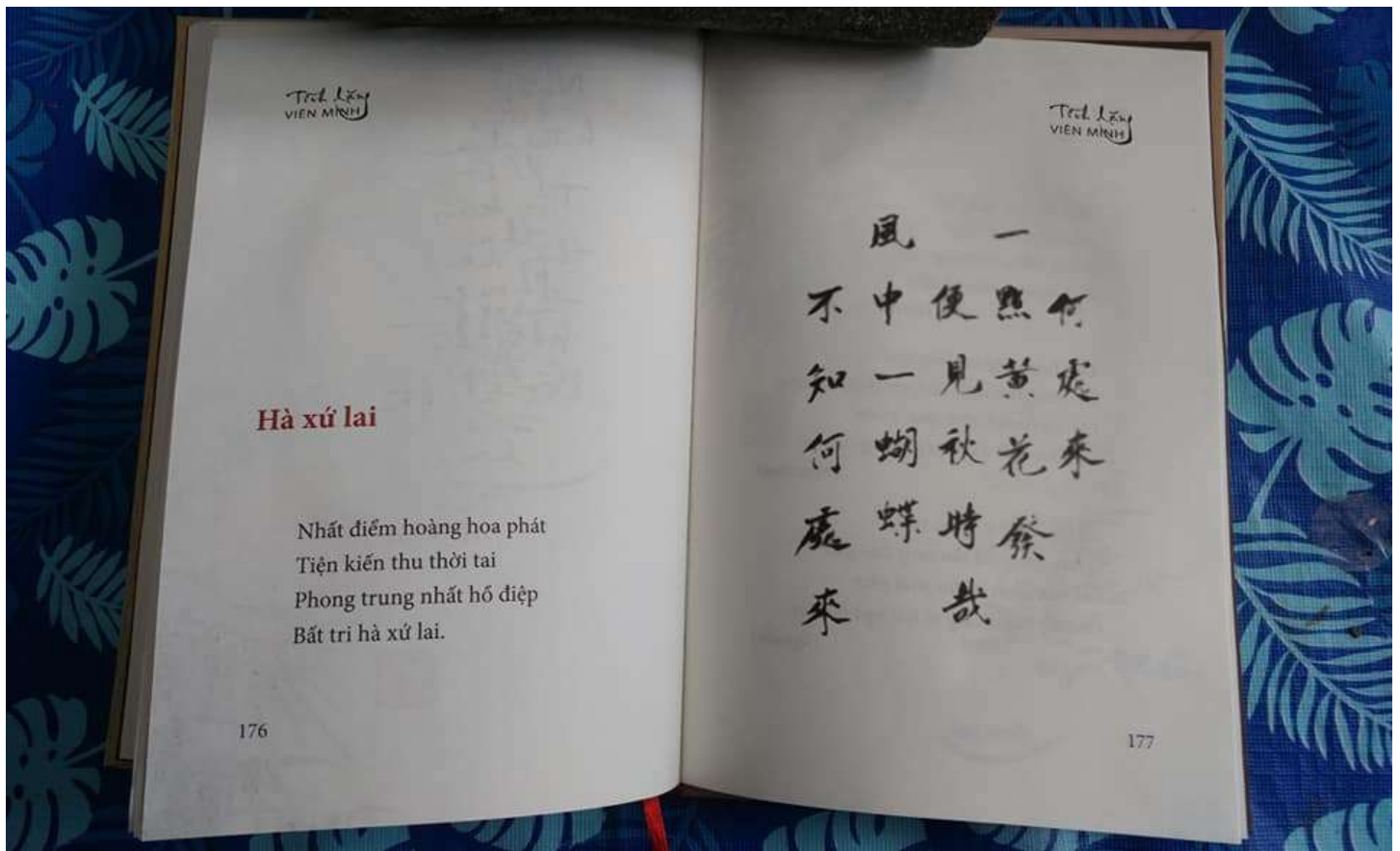
Là chừ đến đi

Nghìn năm mộng ảo

Như nhiên đến đi.

(Nguyễn)

Hà xứ lai

Nhất điểm hoàng hoa phát
Tiện kiến thu thời tai
Phong trung nhất hồ điệp
Bất tri hà xứ lai.

176

風 一
不 中 便 點 何
知 一 見 黃 處
何 蝴 秋 花 來
處 蝶 時 發
來 哉

177

Hà xứ lai

Nhất điểm hoàng hoa phát
Tiện kiến thu thời tai
Phong trung nhất hồ điệp
Bất tri hà xứ lai.

Một nụ hoa vàng nở
Thu đến rồi, ô hay!
Cánh bướm từ trong gió
Biết phương nào về đây!
(MĐTTA)

Đóa hoa vàng nở sáng nay
Ôi chao! Thu ngát bên ngoài dậu hương
Gió lay cánh bướm qua vườn
Làm sao biết được tự phương nào về.
(Ngọc Quế)

Nở xinh một nụ hoa vàng

Ô hay, trông đã thu sang bao giờ!

Gió vờn cánh bướm phất phơ

Phương nào chẳng rõ bất ngờ tới đây.

(Nguyễn)

